

4 MOSEBOG

¹ HERREN taledede således til Moses i Sinaj Ørken i Åbenbaringsteltet på den første Dag i den anden Måned af det andet år efter deres Udvandring fra Ægypten: ² Optag det samlede Tal på hele Israelitternes Menighed efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved at tælle Navnene på alle af Mandkøn, Hoved for Hoved; ³ fra Tyveårsalderen og opefter skal du og Aron mønstre alle våbenføre Mænd i Israel, Hærafdeling for Hærafdeling; ⁴ en Mand af hver Stamme skal hjælpe eder dermed, Overhovedet for Stammens Fædrenehuse. ⁵ Navnene på de Mænd, der skal stå eder bi, er følgende: Af Ruben Elizur, Sjede'urs Søn; ⁶ af Simeon Sjelumiel, Zurisjaddajs Søn; ⁷ af Juda Nahasjon, Amminadabs Søn; ⁸ af Issakar Netan'el, Zuars Søn; ⁹ af Zebulon Eliab, Helons Søn; ¹⁰ af Josefs Sønner: Af Efraim Elisjama, Ammihuds Søn, af Manasse Gamliel, Pedazurs Søn; ¹¹ af Benjamin Abidan, Gid'onis Søn; ¹² af Dan Ahiezer, Ammisjaddajs Søn; ¹³ af Aser Pag'iel, Okrans Søn; ¹⁴ af Gad Eljasaf, De'uels Søn, ¹⁵ og af Naftali Ahira, Enans Søn. ¹⁶ Det var de Mænd, der udtoges af Menigheden, Øversterne for deres Fædrenestammer, Overhovederne for Israels Stammer. ¹⁷ Da tog Moses, og Aron disse Mænd, hvis Navne var nævnet, ¹⁸ og de kaldte hele Menigheden sammen på den første Dag i den anden Måned. Så lod de sig indføre i

Familielisterne efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene fra Tyveårsalderen og opefter, Hoved for Hoved, ¹⁹ som HERREN havde pålagt Moses. Således mønstrede han dem i Sinaj Ørken. ²⁰ Rubens, Israels førstefødtes, Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene Hoved for Hoved, alle af Mandkøn fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd, ²¹ de, som mønstredes af Rubens Stamme, udgjorde 46.500. ²² Simeons Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, så mange af dem, som mønstredes ved Optælling af Navnene Hoved for Hoved, alle af Mandkøn, fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd, ²³ de, som mønstredes af Simeons Stamme, udgjorde 59.300. ²⁴ Gads Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd, ²⁵ de, som mønstredes af Gads Stamme, udgjorde 45.650. ²⁶ Judas Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd, ²⁷ de, som mønstredes af Judas Stamme, udgjorde 74.600. ²⁸ Issakars Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd, ²⁹ de, som mønstredes af Issakars Stamme, udgjorde

54.400. ³⁰ Zebulons Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd, ³¹ de, som mønstredes af Zebulons Stamme, udgjorde 57.400. ³² Josefs Sønner: Efraims Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd, ³³ de, som mønstredes af Efraims Stamme, udgjorde 40.500; ³⁴ Manasses Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd, ³⁵ de, som mønstredes af Manasses Stamme, udgjorde 32.200. ³⁶ Benjamins Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd. ³⁷ de, som mønstredes af Benjamins Stamme, udgjorde 35.400. ³⁸ Dans Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd, ³⁹ de, som mønstredes af Dans Stamme, udgjorde 62.700. ⁴⁰ Asers Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd, ⁴¹ de, som mønstredes af Asers Stamme, udgjorde 41.500. ⁴² Naftalis Sønner, deres Efterkommere efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ved Optælling af Navnene fra

Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd, ⁴³ de, som mønstredes af Naftalis Stamme, udgjorde 53.400. ⁴⁴ Det var dem, som mønstredes, dem, Moses og Aron og Israels tolv Øverster, en for hvert Fædrenehus, mønstrede. ⁴⁵ Og alle, som mønstredes af Israelitterne efter deres Fædrenehuse fra Tyveårsalderen og opefter, alle våbenføre Mænd i Israel, ⁴⁶ alle, som mønstredes, udgjorde 603.550. ⁴⁷ Men Levitterne efter deres Fædrenestamme mønstredes ikke sammen med dem. ⁴⁸ HERREN taledes til Moses og sagde: ⁴⁹ Kun Levis Stamme må du ikke mønstre, og dens samlede Tal må du ikke optage sammen med de andre Israelitters. ⁵⁰ Du skal overdrage Levitterne Tilsynet med Vidnesbyrdets Bolig, alle dens Redskaber og alt dens Tilbehør; de skal bære Boligen og alle dens Redskaber, de skal betjene den, og rundt om Boligen skal de have deres Lejr. ⁵¹ Når Boligen skal bryde op, skal Levitterne tage den ned, og når Boligen skal gå i Lejr, skal Levitterne rejse den. Enhver Lægmand, der kommer den nær, skal lide Døden. ⁵² Israelitterne skal lejre sig hver i sin Lejrafdeling og under sit Felttegn, Hærafdeling for Hærafdeling, ⁵³ men Levitterne skal lejre sig rundt om Vidnesbyrdets Bolig, for at der ikke skal komme Vrede over Israelitternes Menighed; og Levitterne skal tage Vare på, hvad der er at varetage ved Vidnesbyrdets Bolig. ⁵⁴ Og Israelitterne gjorde ganske, hvad HERREN havde pålagt Moses.

2

¹ HERREN taledede til Moses og, Aron og sagde:
² Israelitterne skal lejre sig hver under sit Felttegn, under sit Fædrenehus's Mærke; i en Kreds om Åbenbaringsteltet skal de lejre sig. ³ På Forsiden mod Øst skal Juda lejre sig under sin Lejrs Felttegn, Hærafdeling for Hærafdeling, med Nahasjon, Amminadabs Søn, som Øverste over Judæerne; ⁴ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 74.600 Mand. ⁵ Ved Siden af ham skal Issakars Stamme lejre sig med Netan'el, Zuars Søn, som Øverste over Issakaritterne; ⁶ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 54.400 Mand. ⁷ Dernæst Zebulons Stamme med Eliab, Helons Søn, som Øverste over Zebulonitterne; ⁸ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 57.400 Mand. ⁹ De mønstrede i Judas Lejr udgør i alt 186.400 Mand, Hærafdeling for Hærafdeling. De skal bryde op først. ¹⁰ Ruben skal lejre sig under sin Lejrs Felttegn mod Syd, Hærafdeling for Hærafdeling, med Elizur, Sjede'urs Søn, som Øverste over Rubenitterne; ¹¹ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 46.500 Mand. ¹² Ved Siden af ham skal Simeons Stamme lejre sig med Sjelumiel, Zurisjaddajs Søn, som Øverste over Simeonitterne; ¹³ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 59.300 Mand. ¹⁴ Dernæst Gads Stamme med Eljasaf, Re'uels Søn, som Øverste over Gaditterne; ¹⁵ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 45.650 Mand. ¹⁶ De mønstrede i Rubens

Lejr udgør i alt 151.450 Mand, Hærafdeling for Hærafdeling. De skal bryde op i anden Række. ¹⁷ Derpå skal Åbenbaringsteltet, Levitternes Lejr, bryde op midt imellem de andre Lejre; i den Rækkefølge, de lejrer sig, skal de bryde op, hver på sin Plads, Felttegn for Felttegn. ¹⁸ Efraim skal lejre sig under sin Lejrs Felttegn mod Vest med Elisjama, Ammihuds Søn, som Øverste over Efraimitterne; ¹⁹ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 40.500 Mand. ²⁰ Ved Siden af ham skal Manasses Stamme lejre sig med Gamliel, Pedazurs Søn, som Øverste over Manassitterne; ²¹ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 32.200 Mand. ²² Dernæst Benjamins Stamme med Abidan, Gidonis Søn, som Øverste over Benjaminitterne; ²³ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 35.400 Mand. ²⁴ De mønstrede i Efraims Lejr udgør i alt 108.100 Mand, Hærafdeling for Hærafdeling. De skal bryde op i tredje Række. ²⁵ Dan skal lejre sig under sin Lejrs Felttegn mod Nord, Hærafdeling for Hærafdeling, med Ahiezer, Ammisjaddajs Søn, som Øverste over Danitterne; ²⁶ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 62.700 Mand. ²⁷ Ved Siden af ham skal Asers Stamme lejre sig med Pag'iel, Okrans Søn, som Øverste over Aseritterne; ²⁸ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 41.500 Mand. ²⁹ Dernæst Naftalis Stamme med Ahira, Enans Søn, som Øverste over Naftalitterne; ³⁰ de mønstrede, som udgør hans Hærafdeling, løber op til 53.400 Mand. ³¹ De mønstrede i

Dans Lejr udgør i alt 157.600 Mand. De skal bryde op sidst, Felttegn for Felttegn. ³² Det var de mønstrede af Israelitterne efter deres Fædrenehuse, alle de mønstrede i Lejrene, Hærafdeling for Hærafdeling, 603.550 Mand. ³³ Men Levitterne mønstredes ikke sammen med de andre Israelitter, således som HERREN havde pålagt Moses. ³⁴ Og ganske som HERREN havde pålagt Moses, slog Israelitterne Lejr, Felttegn for Felttegn, og i den Rækkefølge brød de op, enhver med sine Slægter, med sit Fædrenehus.

3

¹ Følgende var Arons og Moses' Efterkommere, på den Tid HERREN taledede på Sinaj Bjerg. ² Navnene på Arons Sønner var følgende: Nadab, den førstefødte, Abihu, Eleazar og Itamar; ³ det var Navnene på Arons Sønner, de salvede Præster, som indsattes til Præstetjeneste. ⁴ Men Nadab og Abihu døde for HERRENS Åsyn, da de frembar fremmed Ild for HERRENS Åsyn i Sinaj Ørken, og de havde ingen Sønner. Således kom Eleazar og Itamar til at gøre Præstetjeneste for deres Fader Arons Åsyn. ⁵ HERREN taledede til Moses og sagde: ⁶ Lad Levis Stamme træde frem og stil dem frem for Præsten Aron, for at de kan gå ham til Hånd. ⁷ De skal tage Vare på, hvad han og hele Menigheden har at varetage foran Åbenbaringsteltet, og således udføre Arbejdet ved Boligen, ⁸ og de skal tage Vare på alle Åbenbaringsteltets Redskaber og på, hvad Israelitterne har at varetage, og

således udføre Arbejdet ved Boligen. ⁹ Altså skal du overgive Aron og hans Sønner Levitterne; de er ham overgivet som Gave fra Israelitterne. ¹⁰ Men Aron og hans Sønner skal du sætte til at tage Vare på deres Præstetjeneste; enhver Lægmand, som trænger sig ind deri, skal lide Døden. ¹¹ HERREN taledede til Moses og sagde: ¹² Se, jeg har selv udtaget Levitterne af Israeliternes Midte i Stedet for alt det førstefødte, der åbner Moders Liv hos Israelitterne, og Levitterne er blevet min Ejendom; ¹³ thi mig tilhører alt det førstefødte. Dengang jeg dræbte alt det førstefødte i Ægypten, helligede jeg mig alt det førstefødte i Israel, både af Mennesker og Dyr; mig HERREN skal de tilhøre. ¹⁴ HERREN taledede til Moses i Sinaj Ørken og sagde: ¹⁵ Du skal mønstre Levis Sønner efter deres Fædrenehuse, efter deres Slægter; alle af Mandkøn fra en Måned og opefter skal du mønstre. ¹⁶ Da mønstrede Moses dem på HERRENS Bud, som der var ham pålagt. ¹⁷ Følgende var Levis Sønner efter deres Navne: Gerson, Kehat og Merari. ¹⁸ Følgende var Navnene på Gersons Sønner efter deres Slægter: Libni og Sjim'i; ¹⁹ Kehats Sønner efter deres Slægter var: Amram, Jizhar, Hebron og Uzziel; ²⁰ Meraris Sønner efter deres Slægter var: Mali og Musji. Det var Levitternes Slægter efter deres Fædrenehuse. ²¹ Fra Gerson nedstammede Libniternes og Sjimitternes Slægter; det var Gersonitternes Slægter. ²² De, som mønstredes af dem, da alle af Mandkøn fra en Måned og opefter blev optalt,

de, som mønstredes af dem, udgjorde 7.500. ²³ Gersonitternes Slægter havde deres Lejrplads bag ved Boligen mod Vest. ²⁴ Øverste for Gersonitternes Fædrenehushus var Eljasar, Laels Søn. ²⁵ Gersonitterne havde ved Åbenbaringsteltet at tage Vare på selve Boligen og Telt-dækket, dets Dække, Forhænget for Åbenbaringsteltets Indgang, ²⁶ Forgårdens Omhæng, Forhænget for Indgangen til Forgården, der omgav Boligen og Alteret, og dens Teltreb, alt Arbejdet dermed. ²⁷ Fra Kehat nedstammede Amramitternes, Jizharitternes, Hebronitternes og Uzzielitternes Slægter; det var Kehatitternes Slægter. ²⁸ De, der mønstredes af dem, da alle af Mandkøn fra en Måned og opefter blev optalt, udgjorde 8.600*, som tog Vare på, hvad der var at varetage ved Helligdommen. { [*vistnok Feilskrift for 8.300, ellers stemmer Sammentællingen (v. 39) ikke.] } ²⁹ Kehatitternes Slægter havde deres Lejrplads ved Boligens Sydside. ³⁰ Øverste for Kehatitternes Slægters Fædrenehushus var Elizafan, Uzziels Søn. ³¹ De havde at tage Vare på Arken, Bordet, Lysestagen, Altrene, Helligdommens Redskaber, som brugtes ved Tjenesten, og Forhænget med dertil hørende Arbejde. ³² Øverste over Levitternes Øverster var Eleazar, Præsten Arons Søn, som havde Tilsyn med dem, der tog Vare på, hvad der var at varetage ved Helligdommen. ³³ Fra Merari nedstammede Malitternes og Musjitternes Slægter; det var Meraris Slægter. ³⁴ De, som mønstredes af dem, da alle af Mandkøn fra en

Måned og opefter blev optalt, udgjorde 6.200.³⁵ Øverste for Meraris Slægters Fædrenehus var Zuriel, Abihajils Søn. De havde deres Lejrplads ved Boligens Nordside.³⁶ Meraritterne var sat til at tage Vare på Boligens Brædder, Tværstænger, Piller og Fodstykker, alle dens Redskaber og alt det dertil hørende Arbejde,³⁷ Pillerne til Forgården, som var rundt om den, med Fodstykker, Pæle og Reb.³⁸ Foran Boligen, på Åbenbaringsteltets Forside mod Øst, havde Moses, Aron og hans Sønner deres Lejrpladser, og de tog Vare på alt det, Israelitterne havde at varetage ved Boligen. Enhver Lægmand, der trængte sig ind i det, måtte lide Døden.³⁹ De mønstrede af Levitterne, de, som Moses og Aron mønstrede på HERRENS Bud efter deres Slægter, alle af Mandkøn fra en Måned og opefter, udgjorde i alt 22.000.⁴⁰ HERREN sagde til Moses: Du skal mønstre alle førstefødte af Mandkøn blandt Israelitterne fra en Måned og opefter og optage Tallet på deres Navne.⁴¹ Så skal du udtage Levitterne til mig HERREN i Stedet for alle Israelitternes førstefødte og ligeledes Levitternes Kvæg i Stedet for alt det førstefødte af Israelitternes Kvæg.⁴² Og Moses mønstrede, som HERREN havde pålagt ham, alle Israelitternes førstefødte;⁴³ og da Navnene på dem fra en Måned og opefter optaltes, udgjorde de førstefødte af Mandkøn, alle de, som mønstredes i alt 22.273.⁴⁴ Derpå taledes HERREN til Moses og sagde:⁴⁵ Tag Levitterne i Stedet for alle Israelitternes førstefødte og

ligeledes Levitternes Kvæg i Stedet for deres Kvæg, så at Levitterne kommer til at tilhøre mig HERREN. ⁴⁶ Men til Udløsning af de 273, hvormed Antallet af Israelitternes førstefødte overstiger Levitternes Antal, ⁴⁷ skal du tage fem Sekel for hvert Hoved, efter hellig Vægt skal du tage dem, tyve Gera på en Sekel; ⁴⁸ og Pengene skal du give Aron og hans Sønner som Udløsning for de overskydende. ⁴⁹ Da tog Moses Løsepengene af de overskydende, dem, der ikke var udløst ved Levitterne; ⁵⁰ af Israelitternes førstefødte tog han Pengene, 1.365 Sekel efter hellig Vægt. ⁵¹ Og Moses gav Aron og hans Sønner Løsepengene efter HERRENS Bud, som HERREN havde pålagt Moses.

4

¹ HERREN talde til Moses og Aron og sagde: ² Optag blandt Levitterne Tallet på Kehatitterne efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ³ fra Tredivårsalderen og opefter til Halvtredsårsalderen, alle, der skal gøre Tjeneste med' at udføre Arbejde ved Åbenbaringsteltet. ⁴ Kehatitternes Arbejde ved Åbenbaringsteltet skal være med de højhellige Ting. ⁵ Når Lejren bryder op, skal Aron og hans Sønner gå ind og tage det indre Forhæng ned og tildække Vidnesbyrdets Ark dermed; ⁶ ovenover skal de lægge et Dække af Tahasjskind og derover igen brede et ensfarvet violet Purpurklæde; derpå skal de stikke Bærestængerne ind. ⁷ Og over

Skuebrødsbordet skal de brede et violet Purpurklæde og stille Fadene, Kanderne, Skålene og Krukkerne til Drikofferet derpå, og Brødet, som stadig skal ligge fremme, skal ligge derpå; ⁸ ovenover skal de brede et karmoisinrødt Klæde og dække dette til med et Dække af Tahasjskind; derpå skal de stikke Bærestængerne ind. ⁹ Så skal de tage et violet Purpurklæde og dermed tildække Lystagen, dens Lamper, Sakse, Bakker og alle Oliekrukkerne, de Ting, som bruges ved Betjeningen deraf, ¹⁰ og de skal lægge den med alt dens Tilbehør i et Dække af Tahasjskind og så lægge det på Bærebøren. ¹¹ Over Guldalteret skal de ligeledes brede et violet Purpurklæde og dække dette til med et Dække af Tahasjskind; derpå skal de stikke Bærestængerne ind. ¹² Og de skal tage alle Redskaber, som bruges ved Tjenesten i Helligdommen, og lægge dem i et violet Purpurklæde og dække dem til med et Dække af Tahasjskind og lægge dem på Bærebøren. ¹³ Fremdeles skal de rense Alteret for Aske og brede et rødt Purpurklæde derover ¹⁴ og på det lægge alle Redskaberne, som bruges til Tjenesten derved, Panderne, Gaflerne, Skovlene og Skålene, alle Alterets Redskaber, og derover skal de brede et Dække af Tahasjskind; derpå skal de stikke Bærestængerne ind. ¹⁵ Når så ved Lejrens Opbrud Aron og hans Sønner er færdige med at tilhyle de hellige Ting og alle de hellige Redskaber, skal Kehatitterne træde til og bære dem; men de må ikke røre

ved de hellige Ting; thi gør de det, skal de dø. Det er, hvad Kehatitterne skal bære af Åbenbaringsteltet. ¹⁶ Med Eleazar, Præsten Arons Søn, påhviler Tilsynet med Olien til Lystestagen, den vellugtende Røgelse, det daglige Afgrødeoffer og Salveolien og desuden Tilsynet med hele Boligen og alt, hvad der er deri af hellige Ting og deres Tilbehør. ¹⁷ HERREN taledes til Moses og Aron og sagde: ¹⁸ Sørg for, at Kehatitternes Slægters Stamme ikke udryddes af Levitternes Midte! ¹⁹ Således skal I forholde eder med dem, for at de kan blive i Live og undgå Døden, når de nærmer sig de højhellige Ting: Aron og hans Sønner skal træde til og anvise hver enkelt af dem, hvad han skal gøre, og hvad han skal bære, ²⁰ for at de ikke et eneste Øjeblik skal komme til at se de hellige Ting; thi gør de det, skal de dø. ²¹ HERREN taledes til Moses og sagde: ²² Optag også Tallet på Gersonitterne efter deres Fædrenehuse, efter deres Slægter; ²³ fra Tredivårsalderen og opefter til Halvtredsårsalderen skal du mønstre dem, alle, der skal gøre Tjeneste med at udføre Arbejdet ved Åbenbaringsteltet. ²⁴ Dette er Gersonitternes Arbejde, hvad de skal gøre, og hvad de skal bære: ²⁵ De skal bære Boligens Tæpper, Åbenbaringsteltet med dets Dække og Dækket af Tahasjskind ovenover, Forhænget til Åbenbaringsteltets Indgang, ²⁶ Forgårdens Omhæng og Forhænget for Indgangen til Forgården, der er rundt om Boligen og Alteret, dens Teltreb og alle Redskaber, som hører til

Arbejdet derved; og alt, hvad der skal gøres derved, skal de udføre. ²⁷ Efter Arons og hans Sønners Bud skal Gersonitterne udføre deres Arbejde både med det, de skal bære, og med det, de skal gøre; og I skal anvise dem alt, hvad de skal bære, Stykke for Stykke. ²⁸ Det er det Arbejde, Gersonitternes Sønners Slægter skal have ved Åbenbaringsteltet, og de skal varetage det under Itamars, Præsten Arons Søns, Tilsyn. ²⁹ Meraritterne skal du mønstre efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse; ³⁰ fra Tredivårsalderen og opefter til Halvtredsårsalderen skal du mønstre dem, alle, som skal gøre Tjeneste med at udføre Arbejde ved Åbenbaringsteltet. ³¹ Dette er, hvad der påhviler dem at bære, alt, hvad der hører til deres Arbejde ved Åbenbaringsteltet: Boligens Brædder, dens Tværstænger, Piller og Fodstykker, ³² Pillerne til Forgården, som er rundt om den, med Fodstykker, Pæle og Reb, alle tilhørende Redskaber og alt, hvad der hører til Arbejdet derved; Stykke for Stykke skal I anvise dem alle de Ting, det påhviler dem at bære. ³³ Det er det Arbejde, der påhviler Meraritternes Slægter, alt, hvad der hører til deres Arbejde ved Åbenbaringsteltet, under Itamars, Præsten Arons Søns, Tilsyn. ³⁴ Så mønstrede Moses og Aron og Menighedens Øverster Kehatitternes Sønner efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ³⁵ fra Tredivårsalderen og opefter til Halvtredsårsalderen, alle, som skulde gøre Tjeneste med at udføre

Arbejde ved Åbenbaringsteltet, ³⁶ og de, der mønstredes af dem efter deres Slægter, udgjorde 2.750. ³⁷ Det var dem, som mønstredes af Kehatiternes Slægter, alle dem, der skulde udføre Arbejde ved Åbenbaringsteltet, som Moses og Aron mønstrede efter HERRENS Bud ved Moses. ³⁸ De, der mønstredes af Gersonitterne efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ³⁹ fra Tredivårsalderen og opefter til Halvtredsårsalderen, alle, som skulde gøre Tjeneste med at udføre Arbejde ved Åbenbaringsteltet, ⁴⁰ de, der mønstredes af dem efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, udgjorde 2.630. ⁴¹ Det var dem, som mønstredes af Gersonitternes Slægter, alle dem, der skulde udføre Arbejde ved Åbenbaringsteltet, som Moses og Aron mønstrede efter HERRENS Bud. ⁴² De, der mønstredes af Meraritternes Slægter efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ⁴³ fra Tredivårsalderen og opefter til Halvtredsårsalderen, alle, som skulde gøre Tjeneste med at udføre Arbejde ved Åbenbaringsteltet, ⁴⁴ de, der mønstredes af dem efter deres Slægter, udgjorde 3.200. ⁴⁵ Det var dem, som mønstredes af Meraritternes Slægter, som Moses og Aron mønstrede efter HERRENS Bud ved Moses. ⁴⁶ Alle, som mønstredes, som Moses og Aron og Israels Øverster mønstrede af Levitterne efter deres Slægter, efter deres Fædrenehuse, ⁴⁷ fra Tredivårsalderen og opefter til Halvtreds års alderen, alle, som skulde udføre Arbejde ved

Åbenbaringsteltet både med hvad der skulde gøres, og hvad der skulde bæres, ⁴⁸ de, der mønstredes af dem, udgjorde 8.580. ⁴⁹ Efter HERRENS Bud ved Moses anviste man hver enkelt af dem, hvad han skulde gøre eller bære; det blev dem anvist, som HERREN havde pålagt Moses.

5

¹ HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde: ² Byd Israelitterne at fjerne alle spedalske fra Lejren, alle, der lider af Flåd, og alle, der er blevet urene ved Lig; ³ både Mænd og Kvinder skal I fjerne og føre uden for Lejren, for at de ikke skal gøre deres Lejr uren, hvor jeg bor midt iblandt dem. ⁴ Det gjorde Israelitterne så; de førte dem uden for Lejren, således som HERREN havde pålagt Moses. ⁵ HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde: ⁶ Sig til Israelitterne: Når en Mand eller Kvinde begår nogen af alle de Synder, som Mennesker begår, således at han gør sig skyldig i Svig mod HERREN, og det Menneske derved pådrager sig Skyld, ⁷ så skal de bekende Synden, de har begået, og Gerningsmanden skal erstatte det, han har forbrudt sig med, efter dets fulde Værdi med Tillæg af en Femtedel og give det til den, han har forbrudt sig imod. ⁸ Og hvis denne ikke har efterladt sig nogen Løser, hvem han kan yde Erstatningen, så skal Erstatningen, som ydes, tilfalde HERREN, det vil sige Præsten, foruden den Soningsvædder, ved hvilken der skaffes ham Soning. ⁹ Al Offerydelse, alle Helliggaver, som Israelitterne frembærer til

Præsten, skal tilfalde ham. ¹⁰ Alle Helliggaver skal tilfalde ham; hvad nogen giver Præsten, skal tilfalde ham. ¹¹ HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde: ¹² Tal til Israelitterne og sig til dem: Når en Hustru forser sig imod sin Mand og er ham utro, ¹³ idet en anden Mand har Samleje med hende, uden at det er kommet til hendes Mands Kundskab, og uden at det er blevet opdaget, skønt hun har besmittet sig, og uden at der er noget Vidne imod hende, da hun ikke er grebet på fersk Gerning, ¹⁴ og han gribes af Skinsygens Ånd, så han bliver skinsyg på sin Hustru, som også i Virkeligheden har besmittet sig, eller han gribes af Skinsygens Ånd, så han bliver skinsyg på sin Hustru, skønt hun ikke har besmittet sig, ¹⁵ så skal Manden bringe sin Hustru til Præsten og medbringe som Offergave for hende en Tiendedel Efa Bygmel; han må hverken hælde Olie over eller komme Røgelse på, thi det er et Skinsyge Afgrødeoffer, et Minde Afgrødeoffer, der skal minde om Brøde. ¹⁶ Så skal Præsten føre hende frem og stille hende for HERRENS Åsyn. ¹⁷ Og Præsten skal tage helligt Vand i et Lerkar, og af Støvet på Boli-gens Gulv skal Præsten tage noget og komme i Vandet. ¹⁸ Så skal Præsten stille Kvinden frem for HERRENS Åsyn, løse hendes Hår og lægge Minde Afgrødeofferet i hendes Hænder; det er et Skinsyge Afgrødeoffer; og Præsten skal have den bitre Vandes Forbandelsvand i Hånden. ¹⁹ Derpå skal Præsten besværge Kvinden og sige til hende: "Hvis ingen har haft Samleje med

dig, hvis du ikke har forset dig imod din Mand og besmittet dig, så skal dette den bitre Vandes Forbandelsesvand ikke skade dig. ²⁰ Men har du forset dig imod din Mand og besmittet dig, og har en anden end din Mand haft Samleje med dig” - ²¹ Præsten besværges nu kvinden med Forbandelsens Ed og siger til hende - “så gøre HERREN dig til en Forbandelse og Besværgelse i dit Folk*, idet han lader din Lænd visne og din Bug svulme op; { [*dvs. hendes Navn skal bruges ved Forbandelser og Besværgelser. Jer. 24, 9; 42, 18.] } ²² Forbandelsesvandet her komme ind i dine Indvolde, så din Bug svulmer op og din Lænd visner!” Og kvinden skal sige: “Amen, Amen!” ²³ Derpå skal Præsten skrive disse Forbandelser op på et Blad og vaske dem ud i den bitre Vandes Vand ²⁴ og give Kvinden den bitre Vandes Forbandelsesvand at drikke, for at Forbandelsesvandet kan komme ind i hende til bitter Våde. ²⁵ Derefter skal Præsten tage Skinsyge Afgrødeofferet af Kvindens Hånd, udføre Svingningen dermed for HERRENS Åsyn og bære det hen til Alteret. ²⁶ Og Præsten skal tage en Håndfuld af Afgrødeofferet, det, som skal ofres deraf, og bringe det som Røgoffer på Alteret og derpå give Kvinden Vandet at drikke. ²⁷ Når han har givet hende Vandet at drikke, vil Forbandelsesvandet, dersom hun har besmittet sig og været sin Mand utro, blive til bitter Våde, når det kommer ind i hende, hendes Bug vil svulme op og hendes Lænd visne, og Kvinden bliver en Forbandelse i sit Folk. ²⁸ Men dersom Kvinden ikke har besmittet sig, dersom hun er

ren, bliver hun uskadet og kan få Børn. ²⁹ Det er Loven om Skinsyge; når en Hustru forser sig imod sin Mand og besmittes, ³⁰ eller når en Mand gribes af Skinsygens Ånd og bliver skinsyg på sin Hustru, så skal han fremstille Hustruen for HERRENS Åsyn, og Præsten skal handle med hende efter alt i denne Lov; ³¹ Manden skal være sagesløs, men sådan en Hustru skal undgælde for sin Brøde.

6

¹ HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde:
² Tal til Israelitterne og sig til dem: Når en Mand eller Kvinde vil aflægge et Nasiræerløfte for således at indvie sig til HERREN, ³ skal han afholde sig fra Vin og stærk Drik; Vineddike og stærk Drik må han ikke drikke, ej heller nogen som helst drik af Druer; han må hverken spise friske eller tørrede Druer; ⁴ så længe hans Indvielse varer, må han intet som helst nyde, der kommer af Vinstokken, hverken umodne Druer eller friske Skud. ⁵ Så længe hans Indvielsesløfte gælder, må ingen Ragekniv komme på hans Hoved; indtil Udløbet af den Tid han indvier sig til HERREN, skal han være hellig og lade sit Hovedhår vokse frit. ⁶ Hele den Tid han har indviet sig til HERREN, må han ikke komme Lig nær; ⁷ selv når hans Fader eller Moder, hans Broder eller Søster dør, må han ikke pådrage sig Urenhed ved dem, thi han bærer sin Guds indvielse på sit Hoved. ⁸ Så længe hans Indvielse varer, er han helliget HERREN. ⁹ Men når nogen uventet og pludselig dør i hans Nærhed, og

han således bringer Urenhed over sit indviede Hoved, skal han rage sit Hoved, den Dag han atter bliver ren; den syvende Dag skal han rage det; ¹⁰ og den ottende Dag skal han bringe to Turtelduer eller Dueunger til Præsten ved Åbenbaringsteltets Indgang. ¹¹ Og Præsten skal ofre den ene som Syndoffer og den anden som Brændoffer og skaffe ham Soning, fordi han har syndet ved at røre ved Lig. Derpå skal han samme Dag atter hellige sit Hoved ¹² og atter indvie sig til HERREN for lige så lang Tid, som han før havde indviet sig, og bringe et årgammelt Lam som Skyldoffer; den forløbne Tid regnes ikke med, da han har bragt Urenhed over sit indviede Hoved. ¹³ Dette er Loven om Nasiræeren: Når hans indvielsestid er til Ende, skal han begive sig til Åbenbaringsteltets Indgang ¹⁴ og som Offergave bringe HERREN et årgammelt, lydefrit Vædderlam til Brændoffer, et årgammelt, lydefrit Hunlam til Syndoffer og en lydefri Vædder til Takoffer, ¹⁵ en Kurv med usyret Bagværk, Kager af fint Hvedemel, rørte i Olie, og usyrede Fladbrød, smurte med Olie, desuden det tilhørende Afgrødeoffer og de tilhørende Drikofre. ¹⁶ Så skal Præsten bringe det for HERRENS Åsyn og ofre hans Syndoffer og Brændoffer, ¹⁷ og Vædderen skal han ofre som Takoffer til HERREN tillige med de usyrede Brød i Kurven; derpå skal Præsten ofre hans Afgrødeoffer og Drikoffer. ¹⁸ Så skal Nasiræeren ved Indgangen til Åbenbaringsteltet rage sit indviede Hoved og tage sit indviede Hovedhår

og kaste det i Ilden under Takofferet. ¹⁹ Og Præsten skal tage den kogte Bov af Vædderen og én usyret Kage og ét usyret Fladbrød af Kurven og lægge dem på Nasiræerens Hænder, efter at han har afraget sit indviede Hovedhår. ²⁰ Og Præsten skal udføre Svingningen dermed for HERRENS Åsyn; det tilfalder Præsten som Helliggave foruden Svingningsbrystet og Offerydelseskøllen. Derefter må Nasiræeren atter drikke Vin. ²¹ Det er Loven om Nasiræeren, der aflægger Løfte, om hans Offergave til HERREN i Anledning af Indvielsen, foruden hvad han ellers evner at give; overensstemmende med Løftet, han aflægger, skal han forholde sig efter den for hans Indvielse gældende Lov. ²² HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde: ²³ Tal til Aron og hans Sønner og sig: Når I velsigner Israelitterne, skal I sige til dem: ²⁴ HERREN velsigne dig og bevare dig, ²⁵ HERREN lade sit Ansigt lyse over dig og være dig nådig, ²⁶ HERREN løfte sit Åsyn på dig og give dig Fred! ²⁷ Således skal de lægge mit Navn på Israelitterne, og jeg vil velsigne dem.

7

¹ Da Moses var færdig med at rejse Boli-gen og havde salvet og helliget den med alt dens Tilbehør og ligeledes salvet og helliget Alteret med alt dets Tilbehør, ² trådte Israels Øverster, Overhovederne for deres Fædrenehuse, Stammernes Øverster, der havde forestået Mønstringen, frem ³ og førte deres Offergave frem for HERRENS Åsyn, seks lukkede

Vogne og tolv Stykker Hornkvæg, en Vogn for hver to Øverster og et Stykke Hornkvæg for hver én, og de bragte dem hen foran Boligen. ⁴ Da sagde HERREN til Moses: ⁵ Modtag dette af dem, for at det kan bruges til Arbejdet ved Åbenbaringsteltet, og giv Levitterne det med Henblik på hver enkeltes særlige Arbejde! ⁶ Så modtog Moses Vognene og Hornkvæget og gav Levitterne dem. ⁷ To Vogne og fire Stykker Hornkvæg gav han Gersonitterne med Henblik på deres særlige Arbejde, ⁸ og fire Vogne og otte Stykker Hornkvæg gav han Meraritterne med Henblik på deres særlige Arbejde under Itamars, Præsten Arons Søns, Ledelse. ⁹ Derimod gav han ikke Kehatitterne noget, thi dem var Arbejdet med de hellige Ting overdraget, og de skulde bære dem på Skuldrene. ¹⁰ Fremdeles bragte Øversterne Offergaver til Alterets indvielse, dengang det blev salvet, og Øversterne bragte deres Offergaver hen foran Alteret. ¹¹ Da sagde HERREN til Moses: Lad hver af Øversterne få sin Dag til at bringe sin Offergave til Alterets Indvielse. ¹² Den, som første Dag bragte sin Offergave, var Nahasjon, Amminadabs Søn af Judas Stamme. ¹³ Og hans Offergave var et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ¹⁴ en Kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ¹⁵ en ung Tyr, en Vædder, et årgammelt Lam til Brændoffer, ¹⁶ en Gedebuk til Syndoffer ¹⁷ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem Væddere, fem Bukke og fem

årgamle Lam. Det var Nahasjons, Amminadabs Søns, Offergave. ¹⁸ Anden Dag bragte Netan'el, Zuars Søn, Issakars Øverste, sin Offergave; ¹⁹ han bragte som Offergave et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ²⁰ en Kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ²¹ en ung Tyr, en Vædder, et årgammelt Lam til Brændoffer, ²² en Gedebuk til Syndoffer ²³ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem Væddere, fem Bukke og fem årgamle Lam. Det var Netan'els, Zuars Søns, Offergave. ²⁴ Tredje Dag kom Zebuloniternes Øverste, Eliab, Helons Søn; ²⁵ hans Offergave var et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ²⁶ en Kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ²⁷ en ung Tyr, en Vædder, et årgammelt Lam til Brændoffer, ²⁸ en Gedebuk til Syndoffer ²⁹ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem Vædre, fem Bukke og fem årgamle Lam. Det var Eliabs, Helons Søns, Offergave. ³⁰ Fjerde Dag kom Rubeniternes Øverste, Elizur, Sjede'urs Søn; ³¹ hans Offergave var et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ³² en Kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ³³ en ung Tyr, en Vædder, ³⁴ et årgammelt Lam til Brændoffer, en Gedebuk til Syndoffer ³⁵ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem Vædre, fem Bukke og fem

årgamle Lam. Det var Elizurs, Sjede'urs Søns, Offergave. ³⁶ Femte Dag kom Simeonitternes Øverste, Sjelumiel, Zurisjaddajs Søn; ³⁷ hans Offergave var et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ³⁸ en Kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ³⁹ en ung Tyr, en Vædder, et årgammelt Lam til Brændoffer, ⁴⁰ en Gedebuk til Syndoffer ⁴¹ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem Vædre, fem Bukke. og fem årgamle Lam. Det var Sjelumiels, Zurisjaddajs Søns, Offergave. ⁴² Sjette Dag kom Gaditternes Øverste, Eljasaf, De'uels Søn; ⁴³ hans Offergaver et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ⁴⁴ en Kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ⁴⁵ en ung Tyr, en Vædder, et årgammelt Lam til Brændoffer, ⁴⁶ en Gedebuk til Syndoffer ⁴⁷ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem Vædre, fem Bukke og fem årgamle Lam. Det var Eljasafs, De'uels Søns, Offergave. ⁴⁸ Syvende Dag kom Efraimitternes Øverste, Elisjama, Ammihuds Søn: ⁴⁹ hans offergave var et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ⁵⁰ en Kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ⁵¹ en ung Tyr, en Vædder, et årgammelt Lam til Brændoffer, ⁵² en Gedebuk til Syndoffer ⁵³ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem Vædre, fem Bukke og fem årgamle Lam.

Det var Elisjamas, Ammihuds Søns, Offergave. ⁵⁴ Ottende Dag kom Mannassiternes Øverste, Gamliel, Pedazurs Søn; ⁵⁵ hans Offergave var et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ⁵⁶ en Kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ⁵⁷ en ung Tyr, en Vædder, et årgammelt Lam til Brændoffer, ⁵⁸ en Gedebuk til Syndoffer ⁵⁹ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem Vædre, fem Bukke og fem årgamle Lam. Det var Gamliels, Pedazurs Søns, Offergave. ⁶⁰ Niende dag kom Benjaminsitternes Øverste, Abidan, Gidonis Søn; ⁶¹ hans Offergave var et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ⁶² en Kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ⁶³ en ung Tyr, en Vædder, et årgammelt Lam til Brændoffer, ⁶⁴ en Gedebuk til Syndoffer ⁶⁵ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem, Vædre, fem Bukke og fem årgamle Lam. Det var Abidans, Gidonis Søns, Offergave. ⁶⁶ Tiende Dag kom Danitternes Øverste, Ahiezer, Ammisjaddajs Søn; ⁶⁷ hans Offergave var et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ⁶⁸ en Kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ⁶⁹ en ung Tyr, en Vædder, et årgammelt Lam til Brændoffer, ⁷⁰ en Gedebuk til Syndoffer ⁷¹ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem Vædre, fem Bukke og fem årgamle Lam.

Det var Ahiezers, Ammisjaddajs Søns, Offergave. ⁷² Ellefte Dag kom Aseritternes Øverste, Pag'iel, Okrans Søn; ⁷³ hans Offergave var et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ⁷⁴ en Kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ⁷⁵ en ung Tyr, en Vædder, et årgammelt Lam til Brændoffer, ⁷⁶ en Gedebuk til Syndoffer ⁷⁷ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem Vædre, fem Bukke og fem årgamle Lam. Det var Pag'iels, Okrans Søns, Offergave. ⁷⁸ Tolvte Dag kom Naftalitternes Øverste, Ahira, Enans Søn; ⁷⁹ hans Offergave var et Sølvfad, der vejede 130 Sekel, og en Sølvskål på 70 Sekel efter hellig Vægt, begge fyldte med fint Hvedemel, rørt i Olie, til Afgrødeoffer, ⁸⁰ en kande på 10 Guldsekel, fyldt med Røgelse, ⁸¹ en ung Tyr, en Vædder, et årgammelt Lam til Brændoffer, ⁸² en Gedebuk til Syndoffer ⁸³ og til Takoffer to Stykker Hornkvæg, fem Vædre, fem Bukke og fem årgamle Lam. Det var Ahiras, Enans Søns, Offergave. ⁸⁴ Det var Gaverne fra Israelitternes Øverster til Alterets Indvielse, dengang det blev salvet: 12 Sølvfade, 12 Sølvskåle, 12 Guldkander, ⁸⁵ hvert Sølvfad på 130 Sekel og hver Sølvskål på 70 Sekel, alle Sølvkar tilsammen 2.400 Sekel efter hellig Vægt; ⁸⁶ 12 Guldkander, fyldte med Røgelse, hver på 10 Sekel efter hellig Vægt, alle Guldkander tilsammen 120 Sekel. ⁸⁷ Kvæget til Brændofferet var i alt 12 unge Tyre, 12 Vædre, 12 årgamle Lam med tilhørende Afgrødeofre,

12 Gedebukke til Syndoffer; ⁸⁸ Kvæget til Takofferet var i alt 24 unge Tyre, 60 Vædre, 60 Bukke og 60 årgamle lam. Det var Gaverne til Alterets indvielse, efter at det var salvet. ⁸⁹ Da Moses gik ind i Åbenbaringsteltet for at tale med HERREN, hørte han Røsten tale til sig fra Sonedækket oven over Vidnesbyrdets Ark, fra Pladsen mellem de to Keruber. Og han taledede til ham.

8

¹ Og HERREN taledede til Moses og sagde: ² Tal til Aron og sig til ham: Når du sætter Lamperne på, skal du sætte dem således, at de syv Lamper kaster Lyset ud over Pladsen foran Lysestagen! ³ Det gjorde Aron så; han satte Lamperne på således, at de vendte ud mod Pladsen foran Lysestagen, som HERREN havde pålagt Moses. ⁴ Men Lysestagen var lavet af Guld i drevet Arbejde, fra Foden til Kronerne var den drevet Arbejde; efter det Forbillede, HERREN havde vist ham, havde Moses lavet Lysestagen. ⁵ HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde: ⁶ Udtag Levitterne af Israelitternes Midte og rens dem! ⁷ Således skal du gå frem, når du renser dem: Stænk Renselsesvand på dem og lad dem gå hele deres Legeme over med Ragekniv, tvætte deres klæder og rense sig. ⁸ Derpå skal de tage en ung Tyr til Brændoffer med tilhørende Afgrødeofter af fint Hvedemel, rørt i Olie, og du skal tage en anden ung Tyr til Syndoffer. ⁹ Lad så Levitterne træde hen foran Åbenbaringsteltet

og kald hele Israelitternes Menighed sammen. ¹⁰ Når du så har ladet Levitterne træde frem for HERRENS Åsyn, skal Israelitterne lægge deres Hænder på Levitterne. ¹¹ Derpå skal Aron udføre Svingningen med Levitterne for HERRENS Åsyn som et Offer fra Israelitterne, for at de kan udføre HERRENS Arbejde. ¹² Så skal Levitterne lægge deres Hænder på Tyrenes Hoved, og derefter skal du ofre den ene som Syndoffer og den anden som Brændoffer til HERREN for at skaffe Levitterne Soning. ¹³ Derpå skal du stille Levitterne frem for Aron og hans Sønner og udføre Svingningen med dem for HERREN. ¹⁴ Således skal du udskille Levitterne fra Israelitterne, så at Levitterne kommer til at tilhøre mig. ¹⁵ Derefter skal Levitterne komme og gøre Arbejde ved Åbenbaringsteltet; du skal foretage Renselsen og udføre Svingningen med dem, ¹⁶ thi de er skænket mig som Gave af Israelitternes Midte; i Stedet for alt hvad der åbner Moders Liv, alle førstefødte hos Israelitterne, har jeg taget mig dem til Ejendom. ¹⁷ Thi mig tilhører alt det førstefødte hos Israelitterne, både af Mennesker og Kvæg. Dengang jeg slog alle de førstefødte i Ægypten, helligede jeg dem til at være min Ejendom. ¹⁸ Jeg tog Levitterne i Stedet for alt det førstefødte hos Israelitterne ¹⁹ og skænkede Levitterne som Gave til Aron og hans Sønner af Israelitternes Midte til at udføre Israelitternes Arbejde ved Åbenbaringsteltet og skaffe Israelitterne Soning, for at ingen Plage skal ramme Israelitterne, om de selv nærmer sig Helligdommen. ²⁰ Og Moses, Aron og hele Is-

raelitternes Menighed gjorde således med Levitterne; ganske som HERREN havde pålagt Moses med Hensyn til Levitterne, gjorde Israelitterne med dem. ²¹ Levitterne lod sig rense for Synd og tvættede deres Klæder, og Aron udførte Svingningen med dem for HERRENS Åsyn, og Aron skaffede dem Soning, så de blev rene. ²² Derpå kom Levitterne for at udføre deres Arbejde ved Åbenbaringsteltet under Arons og hans Sønners Tilsyn; som HERREN havde pålagt Moses med Hensyn til Levitterne, således gjorde de med dem. ²³ HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde: ²⁴ Dette er, hvad der gælder Levitterne: Fra Femogtyveårsalderen og opefter skal de komme og gøre Tjeneste med Arbejdet ved Åbenbaringsteltet. ²⁵ Men fra Halvtredsårsalderen skal de holde op med at gøre Tjeneste og ikke arbejde mere; ²⁶ de kan gå deres Brødre til Hånd i Åbenbaringsteltet med at tage Vare på, hvad der skal varetages; men Arbejde skal de ikke mere gøre. Således skal du gøre med Levitterne i alt, hvad de har at varetage.

9

¹ HERREN taledede således til Moses i Sinaj Ørken i den første Måned af det andet År efter deres Udvandring fra Ægypten: ² Israelitterne skal fejre Påsken til den fastsatte Tid, ³ på den fjortende Dag i denne Måned ved Aftenstid skal I fejre den til den fastsatte Tid; overensstemmende med alle Anordningerne og Lovbudene

om den skal I fejre den! ⁴ Da sagde Moses til Israelitterne, at de skulde fejre Påsken; ⁵ og de fejrede Påsken i Sinaj Ørken den fjortende Dag i den første Måned ved Aftenstid; nøjagtigt som HERREN havde pålagt Moses, således gjorde Israelitterne. ⁶ Men der var nogle Mænd, som var blevet urene ved et Lig og derfor ikke kunde fejre Påske den Dag. Disse Mænd trådte nu den Dag frem for Moses og Aron ⁷ og sagde til ham: “Vi er blevet urene ved et Lig; hvorfor skal det da være os forment at frembære HERRENS Offergave til den fastsatte Tid sammen med de andre Israelitter?” ⁸ Moses svarede dem: “Vent, til jeg får at høre, hvad HERREN påbyder angående eder!” ⁹ Da taledes HERREN til Moses og sagde: ¹⁰ Tal til Israelitterne og sig: Når nogen af eder eller eders Efterkommere er blevet uren ved et Lig eller er ude på en lang Rejse, skal han alligevel holde Påske for HERREN; ¹¹ den fjortende Dag i den anden Måned ved Aftenstid skal de holde den; med usyret Brød og bitre Urter skal de spise Påskelammet. ¹² De må intet levne deraf til næste Morgen, og de må ikke sønderbryde noget af dets Ben. De skal fejre Påsken i Overensstemmelse med alle de Anordninger, som gælder for den. ¹³ Men den, som undlader at fejre Påsken, skønt han er ren og ikke på Rejse, det Menneske skal udryddes af sin Slægt, fordi han ikke har frembåret HERRENS Offergave til den fastsatte Tid. Den Mand skal undgælde for sin Synd. ¹⁴ Og når en fremmed, der bor hos eder, vil

holde Påske for HERREN, skal han holde den efter de Anordninger og Lovbud, som gælder for Påsken. En og samme Lov skal gælde for eder, for den fremmede og for den indfødte. ¹⁵ Den Dag Boligen blev rejst, dækkede Skyen Boligen, Vidnesbyrdets Telt; men om Aftenen var der som et Ildskær over Boligen, og det holdt sig til om Morgenen. ¹⁶ Således var det til Stadighed: Om dagen dækkede Skyen den, om Natten Ildskæret. ¹⁷ Hver Gang Skyen løftede sig fra Teltet, brød Israelitterne op, og der, hvor Skyen stod stille, slog Israelitterne Lejr. ¹⁸ På HERRENS Bud brød Israelitterne op, og på HERRENS Bud gik de i Lejr, og så længe Skyen hvilede over Boligen, blev de liggende i Lejr; ¹⁹ når Skyen blev over Boligen i længere Tid, rettede Israelitterne sig efter, hvad HERREN havde foreskrevet dem, og brød ikke op. ²⁰ Det hændte, at Skyen kun blev nogle få Dage over Boligen; da gik de i Lejr på HERRENS Bud og brød op på HERRENS Bud. ²¹ Og det hændte, at Skyen kun blev der fra Aften til Morgen; når Skyen da løftede sig om Morgenen, brød de op. Eller den blev der en Dag og en Nat; når Skyen da løftede sig, brød de op. ²² Eller den blev der et Par Dage eller en Måned eller længere endnu, idet Skyen i længere Tid hvilede over Boligen; så blev Israelitterne liggende i Lejr og brød ikke op, men når den løftede sig, brød de op. ²³ På HERRENS Bud gik de i Lejr, og på HERRENS Bud brød de op; de rettede sig efter, hvad HERREN havde foreskrevet dem, efter HERRENS Bud ved

Moses.

10

¹ HERREN talde fremdeles til Moses og sagde:
² Du skal lave dig to Sølvtrumpeter; i drevet Arbejde skal du lave dem. Dem skal du bruge, når Menigheden skal kaldes sammen, og når Lejrene skal bryde op. ³ Når der blæses i dem begge to, skal hele Menigheden samle sig hos dig ved Indgangen til Åbenbaringsteltet.
⁴ Blæses der kun i den ene, skal Øversterne, Overhovederne for Israels Stammer, samle sig hos dig. ⁵ Når I blæser Alarm med dem, skal Lejrene på Østsiden bryde op; ⁶ blæser Alarm anden Gang, skal Lejrene på Sydsiden bryde op: tredje Gang skal Lejrene mod Vest bryde op, fjerde Gang Lejrene mod Nord; der skal blæses Alarm, når de skal bryde op. ⁷ Men når Forsamlingen skal sammenkaldes skal I blæse på almindelig Vis, ikke Alarm. ⁸ Arons Sønner, Præsterne, skal blæse i Trompeterne; det skal være eder en evig gyldig Anordning fra Slægt til Slægt. ⁹ Når I drager i Krig i eders Land mod en Fjende, der angriber eder, og blæser Alarm med Trompeterne, skal I ihukømmes for HERREN eders Guds Åsyn og frelses fra eders Fjender.
¹⁰ Og på eders Glædesdage, eders Højtider og Nymånedage, skal I blæse i Trompeterne ved eders Brændofre og Takofre; så skal de tjene eder til Ihukommelse for eders Guds Åsyn. Jeg er HERREN eders Gud! ¹¹ Den tyvende Dag i den anden Måned af det andet År løftede Skyen sig

fra Vidnesbyrdets Bolig. ¹² Da brød Israelitterne op fra Sinaj Ørken, i den Orden de skulde bryde op i, og Skyen stod stille i Parans Ørken. ¹³ Da de nu første Gang brød op efter Guds Bud ved Moses, ¹⁴ var Judæernes Lejr den første, der brød op under sit Felttegn, Hærafdeling for Hærafdeling; deres Hær førtes af Nahasjon, Aminadabs Søn. ¹⁵ Issakaritternes Stammes Hær førtes af Netanel, Zuars Søn, ¹⁶ og Zebulonitternes Stammes Hær af Eliab, Helons Søn. ¹⁷ Da derpå Boligen var taget ned, brød Gersonitterne og Meraritterne op og bar Boligen. ¹⁸ Så brød Rubens Lejr op under sit Felttegn, Hærafdeling for Hærafdeling; deres Hær førtes af Elizur, Sjede'urs Søn. ¹⁹ Simeonitternes Stammes Hær førtes af Sjelumiel, Zurisjaddajs Søn, ²⁰ og Gaditternes Stammes Hær af Eljasaf, De'uels Søn. ²¹ Så brød Kehatitterne, der bar de hellige Ting, op; og før deres Komme havde man rejst Boligen. ²² Så brød Efraimitternes Lejr op under sit Felttegn, Hærafdeling for Hærafdeling; deres Hær førtes af Elisjama, Ammihuds Søn. ²³ Manassitternes Stammes Hær førtes af Gamliel, Pedazurs Søn, ²⁴ og Benjaminitternes Stammes Hær af Abidan, Gidonis Søn. ²⁵ Så brød Danitternes Lejr op under sit Felttegn som Bagtrop i hele Lejrtoget, Hærafdeling for Hærafdeling; deres Hær førtes af Ahiezer, Ammisjaddajs Søn. ²⁶ Aseritternes Stammes Hær førtes af Pag'iel, Okrans Søn, ²⁷ og Naftalitternes Stammes Hær af Ahira, Enans Søn. ²⁸ Således foregik Israelitternes Opbrud, Hærafdeling for Hærafdeling. Så brød de da

op. ²⁹ Men Moses sagde til Midjaniten Hobab, Re'uels Søn, Moses' Svigerfader: "Vi bryder nu op for at drage til det Sted, HERREN har lovet at give os; drag med os! Vi skal lønne dig godt, thi HERREN har stillet Israel gode Ting i Udsigt." ³⁰ Men han svarede ham: "Jeg vil ikke drage med; nej, jeg drager til mit Land og min Slægt." ³¹ Da sagde han: "Forlad os ikke! Du kender jo de Steder, hvor vi kan slå Lejr i Ørkenen; vær Øje for os! ³² Drager du med os, skal vi give dig Del i alt det gode, HERREN vil give os." ³³ Derpå brød de op fra HERRENS Bjerg og vandrede tre Dagsrejser frem, idet HERRENS Pagts Ark drog i Forvejen for at søge dem et Sted, hvor de kunde holde Hvil. ³⁴ Og HERRENS Sky svævede over dem om Dagen, når de brød op fra Lejren. ³⁵ Og hver Gang Arken brød op, sagde Moses: "Stå op, HERRE, at dine Fjender må splittes og dine Avindsmænd fly for dit Åsyn!" ³⁶ Og hver Gang den standsede, sagde han: "Vend tilbage, HERRE, til Israels Stammers Titusinder!"

11

¹ Men Folket knurrede højlydt for HERREN over deres usle Kår; og da HERREN hørte det, blussede hans Vrede op, og HERRENS Ild brød løs iblandt dem og åd om sig i den yderste Del af Lejren. ² Da råbte Folket til Moses, og Moses gik i Forbøn hos HERREN. Så dæmpedes Ilden. ³ Derfor kaldte man dette Sted Tab'era, fordi HERRENS Ild brød løs* iblandt dem. { [*På hebr. Ordspil med Navnet Tab'era.] } ⁴ Men den

sammenløbne Hob, som fandtes iblandt dem, blev lysten. Så tog også Israelitterne til at græde igen, og de sagde: "Kunde vi dog få Kød at spise! ⁵ Vi mindes Fiskene, vi fik at spise for intet i Ægypten, og Agurkerne, Vandmelonerne, Porrerne, Hvidløgene og Skalotterne, ⁶ og nu vansmægter vi; her er hverken det ene eller det andet, vi ser aldrig andet end Manna." ⁷ Mannaen lignede Korianderfrø og så ud som Bdelium. ⁸ Folket gik rundt og sankede den op; derpå malede de den i Håndkværne eller stødte den i Mortere; så kogte de den i Gryder og lavede Kager deraf; den smagte da som Bagværk tillavet i Olie. ⁹ Når Duggen om Natten faldt over Lejren, faldt også Mannaen ned over den. ¹⁰ Og Moses hørte, hvorledes alle Folkets Slægter græd, enhver ved Indgangen til sit Telt; da blussede HERRENS Vrede voldsomt op, og det vakte også Moses' Mishag. ¹¹ Da sagde Moses til HERREN: "Hvorfor har du handlet så ilde med din Tjener, og hvorfor har jeg ikke fundet Nåde for dine Øjne, siden du har lagt hele dette Folk som en Byrde på mig? ¹² Mon det er mig, der har undfanget hele dette Folk, mon det er mig, der har født det, siden du forlanger, at jeg i min Favn skal bære det hen til det Land, du tilsvor dets Fædre, som en Fosterfader bærer det diende Barn? ¹³ Hvor skal jeg gå hen og skaffe hele dette Folk Kød? Thi de græder rundt om mig og siger: Skaf os Kød at spise? ¹⁴ Jeg kan ikke ene bære hele dette Folk, det er mig for tungt. ¹⁵ Hvis du vil handle således med mig,

så dræb mig hellere, om jeg har fundet Nåde for dine Øjne, så at jeg ikke skal være nødt til at opleve sådan Elendighed!” ¹⁶ HERREN svarede Moses: “Kald mig halvfjerdsindstyve af Israels Ældste sammen, Mænd, som du ved hører til Folkets Ældste og Tilsynsmænd, før dem hen til Åbenbaringsteltet og lad dem stille sig op hos dig der. ¹⁷ Så vil jeg stige ned og tale med dig der, og jeg vil tage noget af den Ånd, der er over dig, og lade den komme over dem, for at de kan hjælpe dig med at bære Folkets Byrde, så du ikke ene skal bære den. ¹⁸ Men til Folket skal du sige: Helliger eder til i Morgen, så skal I få Kød at spise! I har jo grædt højlydt for HERREN og sagt: Kunde vi dog få Kød at spise! Vi havde det jo bedre i Ægypten! Derfor vil HERREN give eder kød at spise; ¹⁹ og ikke blot én eller to eller fem eller ti eller tyve Dage skal I spise det, ²⁰ men en hel Måned igennem, indtil det står eder ud af Næsen, og I væmmes derved, fordi I har ringeagtet HERREN, der er i eders Midte, og grædt for hans Åsyn og sagt: Hvorfor drog vi dog ud af Ægypten!” ²¹ Moses svarede: “600.000 Fodfolk tæller det Folk, jeg bar om mig, og du siger: Jeg vil skaffe dem Kød, så de har nok at spise en hel Måned! ²² Kan der slagtes så meget Småkvæg og Hornkvæg til dem, at det kan slå til, eller kan alle Fisk i Havet samles sammen til dem, så det kan slå til?” ²³ HERREN svarede Moses: “Er HERRENS Arm for kort? Nu skal du få at se, om mit Ord går i Opfyldelse for dig eller ej.” ²⁴ Da gik

Moses ud og kundgjorde Folket HERRENS Ord. Og han samlede halvfjerdsindstve af Folkets Ældste og lod dem stille sig rundt om Teltet. ²⁵ Så steg HERREN ned i Skyen og taledede til ham; og han tog noget af den Ånd, der var over ham, og lod den komme over de halvfjerdsindstve Ældste, og da Ånden hvilede over dem, kom de i profetisk Henrykkelse noget, som ikke siden hændtes dem. ²⁶ Imidlertid var to Mænd blevet tilbage i Lejren, den ene hed Eldad, den anden Medad. Også over dem kom Ånden, thi de hørte til dem, der var optegnede, men de var ikke gået ud til Teltet, og nu kom de i profetisk Henrykkelse inde i Lejren. ²⁷ Da løb en ung Mand ud og fortalte Moses det og sagde: "Eldad og Medad er kommet i profetisk Henrykkelse inde i Lejren." ²⁸ Josua, Nuns Søn, der fra sin Ungdom af havde gået Moses til Hånde, sagde da: "Min Herre Moses, stands dem i det!" ²⁹ Men Moses sagde til ham: "Er du skinsyg på mine Vegne? Gid alt HERRENS Folk var Profeter, gid HERREN vilde lade sin Ånd komme over dem!" ³⁰ Derpå trak Moses sig tilbage til Lejren med Israels Ældste. ³¹ Da rejste der sig på HERRENS Bud en Vind, som førte Vagtler med sig fra Havet og drev dem hen over Lejren så langt som en Dagsrejse på begge Sider af Lejren i en Højde af et Par Alen over Jorden. ³² Så gav Folket sig hele den Dag, hele Natten og hele den næste Dag til at samle Vagtlerne op; det mindste, nogen samlede, var ti Homer. Og de bredte dem ud til Tørring rundt om Lejren. ³³ Medens Kødet

endnu var imellem Tænderne på dem, før det endnu var spist, blussede HERRENS Vrede op imod Folket, og HERREN lod en meget hård Straf ramme Folket. ³⁴ Og man kaldte Stedet Kibrot-Hatta'ava*, thi der blev de lystne Folk jordet. { [*dvs. lysthedens Grave.] } ³⁵ Fra Kibrot-Hatta'ava drog Folket til Hazerot, og de gjorde Holdt i Hazerot.

12

¹ Mirjam og Aron tog til Orde mod Moses i Anledning af den kusjitiske* Kvinde, han havde ægtet - han havde nemlig ægtet en kusjitisk Kvinde - { [*Ordet betyder i Regelen Ætiopisk, men her betyder det rimeligvis, at Kvinden hørte til den Hab. 3, 7 ved siden af Midjan nævnte Stamme Kusjan.] } ² og sagde: “Har HERREN kun talet til Moses? Mon han ikke også har talet til os?” Og HERREN hørte det. ³ Men den Mand Moses var såre sagtmodig, sagtmodigere end noget andet Menneske på Jorden. ⁴ Da sagde HERREN i det samme til Moses, Aron og Mirjam: “Gå alle tre ud til Åbenbaringsteltet!” Og de gik alle tre derud. ⁵ Men HERREN steg ned i Skystøtten og stillede sig ved Indgangen til Teltet og kaldte på Aron og Mirjam, og de gik begge derud. ⁶ Da sagde han: “Hør, hvad jeg siger: Når der ellers er en Profet iblandt eder, giver jeg mig til Kende for ham i Syner eller taler med ham i Drømme. ⁷ Anderledes er det med min Tjener Moses: han er tro i hele mit Hus; ⁸ med ham taler jeg Ansigt til Ansigt, ikke i Syner eller Gåder, han skuer HERRENS Skikkelse; hvor tør

I da tage til Orde mod min Tjener Moses?” ⁹ Og HERRENS Vrede blussede op imod dem, og han gik bort. ¹⁰ Da så Skyen trak sig bort fra Teltet, se, da var Mirjam hvid som Sne af Spedalskhed, og da Aron vendte sig mod Mirjam, se, da var hun spedalsk. ¹¹ Da sagde Aron til Moses: “Ak, Herre, lad os dog ikke undgælde for den Synd, vi i Dårskab begik! ¹² Lad hende dog ikke blive som et dødfødt Barn, hvis Kød er halvt fortæret, når det kommer ud af Moders Liv!” ¹³ Moses råbte da til HERREN og sagde: “Ak, gør hende dog rask igen!” ¹⁴ Og HERREN svarede Moses: “Hvis hendes Fader havde spyttet hende i Ansigtet, måtte hun da ikke have båret sin Skam i syv Dage? Derfor skal hun i syv Dage være udelukket fra Lejren; så kan hun atter optages.” ¹⁵ Da blev Mirjam udelukket fra Lejren i syv Dage, og Folket brød ikke op, før Mirjam atter var optaget. ¹⁶ Så brød Folket op fra Hazerot og slog Lejr i Parans Ørken.

13

¹ HERREN talede fremdeles til Moses og sagde:
² “Send nogle Mænd af Sted for at undersøge Kana'ans Land, som jeg vil give Israelitterne; én Mand af hver Fædrenestamme skal I sende, og kun Mænd, der er Øverster iblandt dem!”
³ Da udsendte Moses dem fra Parans Ørken på HERRENS Bud, Mænd, der alle var Overhoveder for Israelitterne. ⁴ Deres Navne var følgende: Af Rubens Stamme Sjammua, Zakkurs Søn, ⁵ af Simeons Stamme Sjafat, Horis Søn, ⁶ af Judas Stamme Kaleb, Jefunnes Søn, ⁷ af Issakars

Stamme Jig'al, Josefs Søn, ⁸ af Efraims Stamme Hosea, Nuns Søn, ⁹ af Benjamins Stamme Palti, Rafus Søn, ¹⁰ af Zebulons Stamme Gaddiel, Sodis Søn, ¹¹ af Josefs Stamme, det er Manasses Stamme, Gaddi, Susis Søn, ¹² af Dans Stamme Ammiel, Gemallis Søn, ¹³ af Asers Stamme Setur, Mikael's Søn, ¹⁴ af Naftalis Stamme Nabi, Vofsis Søn, ¹⁵ af Gads Stamme Ge'uel, Makis Søn. ¹⁶ Det var Navnene på de Mænd, Moses udsendte for at undersøge Landet. Men Moses gav Hosea, Nuns Søn, Navnet Josua. ¹⁷ Og Moses sendte dem af Sted for at undersøge Kana'ans Land. Og han sagde til dem: "Drag herfra op i Sydlandet og drag op i Bjergene ¹⁸ og se, hvordan Landet er, og om Folket, som bor der, er stærkt eller svagt, fåtalligt eller talrigt, ¹⁹ om Landet, de bor i, er godt eller dårligt, og om Byerne, de bor i, er Teltlejre eller Fæstninger, ²⁰ og om Landet er fedt eller magert, om der findes Træer deri eller ej. Vær ved godt Mod og tag noget af Landets Frugt med tilbage!" Det var netop ved den Tid, de første Druer var modne. ²¹ Så drog de af Sted og undersøgte Landet lige fra Zins Ørken til Rehob, Egnen hen imod Hamat. ²² Så begav de sig op i Sydlandet og kom til Hebron; der boede Ahiman, Sjesjaj og Talmaj, Anaks Efterkommere. Men Hebron var grundlagt syv År før Zoan i Ægypten. ²³ Da de nåede Esjkoldalen, afskar de en Ranke med en Drueklase, som der måtte to Mand til at bære på en Bærestang, og plukkede nogle Granatæbler og Figener. ²⁴ Man kaldte dette Sted Esjkoldalen* med Hentydning til den

Drueklase, Israelitterne der skar af. { [*Esjkol betyder Drueklase.] } ²⁵ Efter fyrretyve Dages Forløb vendte de tilbage efter at have undersøgt Landet; ²⁶ og de kom til Moses og Aron og hele Israelitternes Menighed i Parans Ørken i Kadesj og aflagde Beretning for dem og hele Menigheden og viste dem Landets Frugt. ²⁷ De fortalte ham: “Vi kom til landet, du sendte os til; det er virkelig et Land, der flyder med Mælk og Honning, og her er Flugt derfra; ²⁸ men stærkt er Folket, som bor i Landet, og Byerne er befæstede og meget store; ja, vi så også Efterkommere af Anak der. ²⁹ Amalek bor i Sydlandet, Hetitterne, Jebusitterne og Amoritterne i Bjerglandet og Kana'anæerne ved Havet og langs Jordan.” ³⁰ Da søgte Kaleb at bringe Folket til Tavshed over for Moses og sagde: “Lad os kun drage op og underlægge os det, thi vi kan sikkert tage det!” ³¹ Men de Mænd, der havde været med ham deroppe, sagde: “Vi kan ikke drage op imod dette Folk, thi det er stærkere end vi!” ³² Og de talte nedsættende til Israelitterne om Landet, som de havde undersøgt, og sagde: “Landet, som vi har rejst igennem og undersøgt, er et Land, der fortærer sine Indbyggere, og alle de Folk, vi så der, var kæmpestore. ³³ Vi så der Kæmperne - Anaks Sønner, der er af Kæmpeslægten - og vi forekom både os selv og dem som Græshopper!”

14

¹ Da opløftede hele Menigheden sin Røst og brød ud i Klageråb, og Folket græd Natten igennem. ² Og alle Israelitterne knurrede imod

Moses og Aron, og hele Menigheden sagde til dem: “Gid vi var døde i Ægypten eller her i Ørkenen! ³ Hvorfor fører HERREN os til dette Land, når vi skal falde for Sværdet og vore Kvinder og Børn blive til Bytte? Var det dog ikke bedre for os at vende tilbage til Ægypten?” ⁴ Og de sagde til hverandre: “Lad os vælge os en Fører og vende tilbage til Ægypten!” ⁵ Da faldt Moses og Aron på deres Ansigt foran hele den israelitiske Menigheds Forsamling. ⁶ Men Josua, Nuns Søn, og Kaleb, Jefunnes Søn, der havde været med til at undersøge Landet, sønderrev deres Klæder ⁷ og sagde til hele Israelitternes Menighed: “Landet, vi har rejst igennem og undersøgt, er et såre, såre godt Land. ⁸ Hvis HERREN har Behag i os, vil han føre os til det Land og give os det, et Land, der flyder med Mælk og Honning. ⁹ Gør kun ikke Oprør imod HERREN og frygt ikke for Landets Befolkning, thi dem tager vi som en Bid Brød; deres Skygge* er veget fra dem, men med os er HERREN; frygt ikke for dem!” { [*dvs. deres Værn, her vel deres Guder (Es. 30, 2.)] } ¹⁰ Hele Menigheden tænkte allerede på at stene dem; men da kom HERRENS Herlighed til Syne for alle Israelitterne ved Åbenbaringsteltet. ¹¹ Og HERREN sagde til Moses: “Hvor længe skal dette Folk håne mig, og hvor længe vil det vægre sig ved at tro på mig, til Trods for alle de Tegn jeg har gjort i det? ¹² Jeg vil slå det med Pest og udrydde det, men dig vil jeg gøre til et Folk, større og stærkere end det!” ¹³ Men Moses sagde

til HERREN: “Ægypterne har hørt, at du i din Vælde har ført dette Folk bort fra dem; ¹⁴ og ligeledes har alle dette Lands Indbyggere hørt, at du, HERRE, er midt iblandt dette Folk, thi du, HERRE, åbenbarer dig synligt, idet din Sky står over dem, og du vandrer foran dem om Dagen i en Skystøtte og om Natten i en Ildstøtte. ¹⁵ Hvis du nu dræber dette Folk alle som én, vil de Folk, der har hørt dit Ry, sige: ¹⁶ Fordi HERREN ikke evnede at føre dette Folk til det Land, han havde tilsvoret dem, lod han dem omkomme i Ørkenen. ¹⁷ Derfor, HERRE, lad din Vælde nu vise sig i sin Storhed, således som du forjættede, da du sagde: ¹⁸ HERREN er langmodig og rig på Miskundhed, han forlader Misgerning og Overtrædelse, men han lader ingen ustraffet, og han hjemsøger Fædrenes Brøde på Børnene i tredje og fjerde Led. ¹⁹ Så tilgiv nu dette Folk dets Misgerning efter din store Miskundhed, således som du har tilgivet dette Folk hele Vejen fra Ægypten og hertil!” ²⁰ Da sagde HERREN: “Jeg tilgiver dem på din Bøn. ²¹ Men så sandt jeg lever så sandt hele Jordan skal opfyldes af HERRENS Herlighed: ²² Ingen af de Mænd, der har set min Herlighed og de Tegn, jeg har gjort i Ægypten og i Ørkenen, og dog nu for tiende Gang har fristet mig og ikke villet lyde min Røst, ²³ ingen af dem skal se det Land, jeg tilsvor deres Fædre! Ingen af dem, der har hånet mig, skal få det at se; ²⁴ kun min Tjener Kaleb lader jeg komme til det Land, han har været i, og hans Efterkommere skal få det i Eje, fordi han havde en anden Ånd

og viste mig fuld Lydighed. ²⁵ Men Amalekitterne og Kana'anæerne bor i Lavlandet. Vend derfor om i Morgen, bryd op og drag ud i Ørkenen ad det røde Hav til!" ²⁶ Fremdeles taledede HERREN til Moses og Aron og sagde: ²⁷ "Hvor længe skal jeg tåle denne onde Menighed, dem, som bestandig knurrer imod mig? Jeg har hørt Israeliternes Knurren, hørt, hvorledes de knurrer imod mig. ²⁸ Sig til dem: Så sandt jeg lever - lyder det fra HERREN - som I har råbt mig i Øret, således vil jeg handle med eder! ²⁹ I Ørkenen her skal eders Kroppe falde, alle I, der blev mønstret, så mange I er fra Tyveårsalderen og opefter, I, som har knurret imod mig. ³⁰ Sandelig, ingen af eder skal komme til det Land, jeg med løftet Hånd svor at ville give eder at bo i, med Undtagelse af Kaleb, Jefunnes Søn, og Josua, Nuns Søn. ³¹ Eders små Børn, som I sagde vilde blive til Bytte, dem vil jeg lade komme derhen, og de skal tage det Land i Besiddelse, som I har vraget, ³² men eders egne Kroppe skal falde i Ørkenen her, ³³ og eders Sønner skal flakke om i Ørkenen i fyrretyve År og undgælde for eders Bolen, indtil eders Kroppe er gået til Grunde i Ørkenen. ³⁴ Som I brugte fyrretyve Dage til at undersøge Landet, således skal I undgælde for eders Misgerninger i fyrretyve År, ét År for hver Dag, og således få mit Mishag at føle. ³⁵ Jeg HERREN har sagt det: Sandelig, således vil jeg handle med hele denne onde Menighed, der har rottet sig sammen imod mig; i Ørkenen her skal de gå til Grunde, i den skal de dø!" ³⁶ Og de Mænd,

Moses havde udsendt for at undersøge Landet, og som efter deres Tilbagekomst havde fået hele Menigheden til at knurre imod ham ved at tale nedsættende om Landet, ³⁷ de Mænd, der havde talt nedsættende om Landet, fik en brat Død for HERRENS Åsyn: ³⁸ kun Josua, Nuns Søn, og Kaleb, Jefunnes Søn, blev i Live af de Mænd, der var draget hen for at undersøge Landet. ³⁹ Men da Moses forebragte alle Israelitterne disse Ord, grebes Folket af stor Sorg; ⁴⁰ og tidligt næste Morgen drog de op mod det øverste af Bjerglandet og sagde: "Se, vi er rede til at drage op til det Sted, HERREN har talet om, thi vi, har syndet." ⁴¹ Da sagde Moses: "Hvorfor vil I overtræde HERRENS Bud? Det vil ikke gå godt! ⁴² Drag ikke derop, thi HERREN er ikke iblandt eder; gør I det, bliver I slået af eders Fjender! ⁴³ Thi Amalekitterne og Kana'anæerne vil møde eder der, og I skal falde for Sværdet; I har jo vendt eder fra HERREN, og HERREN er ikke med eder!" ⁴⁴ Alligevel formastede de sig til at drage op mod det øverste af Bjerglandet; men HERRENS Pagts Ark og Moses forlod ikke Lejren. ⁴⁵ Da steg Amalekitterne og Kana'anæerne, der boede der i Bjerglandet, ned og slog dem og adspalttede dem lige til Horma.

15

¹ HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde:
² Tal til Israelitterne og sig til dem: Når I kommer til det Land, jeg vil give eder at bo i, ³ og I vil ofre HERREN et Ildoffer, Brændoffer eller Slagtoffer,

af Hornkvæg eller Småkvæg for at indfri et Løfte eller af fri Drift eller i Anledning af eders Højtider for at berede HERREN en liflig Duft, ⁴ så skal den, der bringer HERREN sin Offergave, som Afgrødeoffer bringe en Tiendedel Efa fint Hvedemel, rørt i en Fjerdedel Hin Olie; ⁵ desuden skal du som Drikoffer til hvert Lam ofre en Fjerdedel Hin Vin, hvad enten det er Brændoffer eller Slagtoffer. ⁶ Men til en Vædder skal du som Afgrødeoffer ofre to Tiendedele Efa fint Hvedemel, rørt i en Tredjedel Hin Olie; ⁷ desuden skal du som Drikoffer frembære en Tredjedel Hin Vin til en liflig Duft for HERREN. ⁸ Og når du ofrer en ung Tyr som Brændoffer eller Slagtoffer for at indfri et Løfte eller som Takoffer til HERREN, ⁹ skal du foruden Tyren frembære som Afgrødeoffer tre Tiendedele Efa fint Hvedemel, rørt i en halv Hin Olie; ¹⁰ desuden skal du som Drikoffer frembære en halv Hin Vin, et Ildoffer til en liflig Duft for HERREN. ¹¹ Således skal der gøres for hver enkelt Tyr, hver enkelt Vædder eller hvert Lam eller Ged; ¹² således skal I gøre for hvert enkelt Dyr, så mange I nu ofrer. ¹³ Enhver indfødt skal gøre disse Ting på denne Måde, når han vil bringe et Ildoffer til en liflig Duft for HERREN. ¹⁴ Og når en fremmed bor hos eder, eller nogen i de kommende Tider bor iblandt eder, og han vil bringe et Ildoffer til en liflig Duft for HERREN, skal han gøre på samme Måde som I selv. ¹⁵ Inden for Forsamlingen skal en og samme Anordning gælde for eder og den fremmede, der bor hos eder; det skal være eder en evig gyldig Anordning fra Slægt

til Slægt: hvad der gælder for eder, skal også gælde for den fremmede for HERRENS Åsyn*; { [*dvs. i alt, hvad der vedrører Gudsdyrkelsen.] } ¹⁶ samme Lov og Ret gælder for eder og den fremmede, der bor hos eder. ¹⁷ HERREN talede fremdeles til Moses og sagde: ¹⁸ Tal til Israelitterne og sig til dem: Når I kommer til det Land, jeg fører eder til, ¹⁹ og spiser af Landets Brød, skal I yde HERREN en Offerydelse. ²⁰ Som Førstegrøde af eders Grovmel* skal I yde en Kage som Offerydelse; på samme Måde som Offerydelsen af Tærskelpladsen skal I yde den. { [*eller måskje dej.] } ²¹ Af Førstegrøden af eders Grovmel skal I give HERREN en Offerydelse, Slægt efter Slægt. ²² Dersom I synder af Vanvare og undlader at udføre noget af alle de Bud, HERREN har kundgjort Moses, ²³ noget af alt det, HERREN har pålagt eder gennem Moses, fra den Dag HERREN udstedte sit Bud og frem i Tiden fra Slægt til Slægt, ²⁴ så skal hele Menigheden, hvis det sker af Vanvare uden Menighedens Vidende, ofre en ung Tyr som Brændoffer til en liflig duft for HERREN med det efter Lovbudene dertil hørende Afgrødeoffer og Drikoffer og desuden en Gedebuk som Syndoffer. ²⁵ Og Præsten skal skaffe hele Israelitternes Menighed Soning, og dermed opnår de Tilgivelse; thi det skete af Vanvare, og de bar bragt deres Offergave som et Ildoffer til HERREN og desuden deres Syndoffer for HERRENS Åsyn, for hvad de gjorde af Vanvare. ²⁶ Således får både hele Israelitternes Menighed og den fremmede, der bor hos dem,

Tilgivelse; thi alt Folket har Del i den Synd, der bliver begået af Vanvare. ²⁷ Men hvis et enkelt Menneske synder af Vanvare, skal han bringe en årgammel Ged som Syndoffer. ²⁸ Og Præsten skal skaffe den, der synder af Vanvare, Soning for HERRENS Åsyn ved at udføre Soningen for ham, og således opnår han Tilgivelse. ²⁹ For den indfødte hos Israelitterne og den fremmede, der bor iblandt dem, for eder alle gælder en og samme Lov; når nogen synder af Vanvare. ³⁰ Men den, der handler med Forsæt, hvad enten han er indfødt eller fremmed, han håner Gud, og det Menneske skal udryddes af sit Folk. ³¹ Thi han har ringeagtet HERRENS Ord og brudt hans Bud; det Menneske skal udryddes, hans Misgerning kommer over ham. ³² Medens Israelitterne opholdt sig i Ørkenen, traf de en Mand, som sankede Brænde på en Sabbat. ³³ De, der traf ham i Færd med at sanke Brænde, bragte ham til Moses, Aron og hele Menigheden, ³⁴ og de satte ham i Varetægt, da der ikke forelå nogen bestemt Kendelse for, hvad der skulde gøres ved ham. ³⁵ Da sagde HERREN til Moses: Den Mand skal lide Døden; hele Menigheden skal stene ham uden for Lejren! ³⁶ Hele Menigheden førte ham da uden for Lejren og stenede ham til Døde, som HERREN havde pålagt Moses. ³⁷ HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde: ³⁸ Tal til Israelitterne og sig til dem, at de Slægt efter Slægt skal sætte Kvaster på Fligene af deres Klæder, og at de på hver enkelt Kvast skal sætte en violet Purpursnor. ³⁹ Det skal tjene eder til

Tegn, så at I, hver Gang I ser dem, skal komme alle HERRENS Bud i Hu og handle efter dem og ikke lade eder vildlede af eders Hjerter eller Øjne, af hvilke I lader eder forlede til Bolen -⁴⁰ for at I kan komme alle mine Bud i Hu og handle efter dem og blive hellige for eders Gud.⁴¹ Jeg er HERREN eders Gud, som førte eder ud af Ægypten for at være eders Gud. Jeg er HERREN eders Gud!

16

¹ Men Kora, en Søn af Jizhar, en Søn af Levis Søn Kehat, og Datan og Abiram, Sønner af Eliab, en Søn af Rubens Søn Pallu, gjorde Oprør.² De gjorde Oprør mod Moses sammen med 250 israelitiske Mænd, Øverster for Menigheden, udvalgte i Folkeforsamlingen, ansete Mænd.³ Og de samlede sig og trådte op imod Moses og Aron og sagde til dem: "Lad det nu være nok, thi hele Menigheden er hellig, hver og en, og HERREN er i dens Midte; hvorfor vil I da ophøje eder over HERRENS Forsamling?"⁴ Da Moses hørte det, faldt han på sit Ansigt.⁵ Derpå talte han til Kora og alle hans Tilhængere og sagde: "Vent til i Morgen, så vil HERREN give til kende, hvem der tilhører ham, og hvem der er hellig, så at han vil give ham Adgang til sig; den, han udvælger, vil han give Adgang til sig."⁶ Således skal I gøre: Skaf eder Pander, du Kora og alle dine Tilhængere,⁷ og læg så i Morgen Gløder på og kom Røgelse på for HERRENS Åsyn, så skal den, HERREN udvælger, være den, som er hellig; lad

det nu være nok, I Levisønner!” ⁸ Fremdeles sagde Moses til Kora: “Hør nu, I Levisønner! ⁹ Er det eder ikke nok, at Israels Gud har udskilt eder af Israels Menighed og givet eder Adgang til sig for at udføre Arbejdet ved HERRENS Bolig og stå til Tjeneste for Menigheden? ¹⁰ Han har givet dig og med dig alle dine Brødre, Levis Sønner, Adgang til sig og nu attrår I også Præsteværdigheden! ¹¹ Derfor, du og alle dine Tilhængere, som har rottet eder sammen mod HERREN, hvad er Aron, at I vil knurre mod ham!” ¹² Da sendte Moses Bud efter Datan og Abiram, Eliabs Sønner, men de sagde: “Vi kommer ikke! ¹³ Er det ikke nok, at du har ført os bort fra et Land, der flyder med Mælk og Honning, for at lade os dø i Ørkenen, siden du oven i Købet vil opkaste dig til Herre over os! ¹⁴ Du har sandelig ikke ført os til et Land, der flyder med Mælk og Honning, eller givet os Marker og Vinbjerge! Tror du, du kan stikke disse Mænd Blår i Øjnene? Vi kommer ikke!” ¹⁵ Da harmedes Moses højlig og sagde til HERREN: “Vend dig ikke til deres Offergave! Ikke så meget som et Æsel har jeg frataget dem, ej heller har jeg gjort en eneste af dem noget ondt!” ¹⁶ Og Moses sagde til Kora: “I Morgen skal du og alle dine Tilhængere komme frem for HERRENS Åsyn sammen med Aron; ¹⁷ og enhver af eder skal tage sin Pande, lægge Gløder på og komme Røgelse på og frembære sin Pande for HERRENS Åsyn, 250 Pander, du selv og Aron skal også tage hver sin Pande!” ¹⁸ Da tog hver sin Pande, lagde Gløder på og kom

Røgelse på, og så stillede de sig ved indgangen til Åbenbaringsteltet sammen med Moses og Aron; ¹⁹ og Kora kaldte hele Menigheden sammen imod dem ved Indgangen til Åbenbaringsteltet. Da kom HERRENS Herlighed til Syne for hele Menigheden, ²⁰ og HERREN taledede til Moses og Aron og sagde: ²¹ “Skil eder ud fra denne Menighed, så vil jeg i et Nu tilintetgøre den!” ²² Men de faldt på deres Ansigt og sagde: “O Gud, du Gud over alt Køds Ånder, vil du vredes på hele Menigheden, fordi en enkelt Mand synder?” ²³ Da taledede HERREN til Moses og sagde: ²⁴ “Tal til Menigheden og sig: Fjern eder fra Pladsen omkring Koras, Datans og Abirams Bolig!” ²⁵ Moses gik nu hen til Datan og Abiram, fulgt af Israels Ældste, ²⁶ og han talte til Menigheden og sagde: “Træk eder tilbage fra disse ugudelige Mænds Telte og rør ikke ved noget af, hvad der tilhører dem, for at I ikke skal rives bort for alle deres Synders Skyld!” ²⁷ Da fjernede de sig fra Pladsen om Koras, Datans og Abirams Bolig, og Datan og Abiram kom ud og stillede sig ved indgangen til deres Telte med deres Hustruer og Børn, store og små. ²⁸ Og Moses sagde: “Derpå skal I kende, at HERREN har sendt mig for at gøre alle disse Gerninger, og at jeg ikke handler i Egenrådighed: ²⁹ Dersom disse dør på vanlig menneskelig Vis, og der ikke rammer dem andet, end hvad der rammer alle andre, så har HERREN ikke sendt mig; ³⁰ men hvis HERREN lader noget uhørt ske, så Jorden spiler sit Gab op og sluger dem med alt, hvad der tilhører dem, så de farer

levende ned i Dødsriget, da skal I derpå kende, at disse Mænd har hånet HERREN!”³¹ Og straks, da han havde talt alle disse Ord, åbnede Jordan sig under dem,³² og Jordan lukkede sit Gab op og slugte dem og deres Boliger og alle Mennesker, der tilhørte Kora, og alt, hvad de ejede;³³ og de for levende ned i Dødsriget med alt, hvad der tilhørte dem, og Jordan lukkede sig over dem, og de blev udryddet af Forsamlingen.³⁴ Men hele Israel, der stod omkring dem, flygtede ved deres Skrig, thi de sagde: “Blot ikke Jordan skal opsluge os!”³⁵ Og Ild for ud fra HERREN og fortærede de 250 Mænd, der frembar Røgelse.³⁶ Da taledes HERREN til Moses og sagde:³⁷ “Sig til Eleazar, Præsten Arons Søn, at han skal tage Panderne ud af Branden og strø Gløderne ud noget derfra; thi hellige³⁸ er de Pander, der tilhørte disse Mænd, som begik en Synd, der kostede dem Livet. De skal udhamre dem til Plader til Overtræk på Alteret, thi de frembar dem for HERRENS Åsyn, og derfor er de hellige; de skal nu tjene Israelitterne til Tegn.”³⁹ Da tog Præsten Eleazar Kobberpanderne, som de opbrændte Mænd havde frembåret, og hamrede dem ud til. Overtræk på Alteret⁴⁰ som et Mindetegn for Israelitterne om, at ingen Lægmand, ingen, som ikke hører til Arons Efterkommere, må træde frem for at ofre Røgelse for HERRENS Åsyn, for at det ikke skal gå ham som Kora og hans Tilhængere, således som HERREN havde sagt ham ved Moses.⁴¹ Men Dagen efter knurrede hele Israels Menighed mod Moses og

Aron og sagde: “Det er eder, der har, dræbt HERRENS Folk!” ⁴² Men da Menigheden samlede sig mod Moses og Aron, vendte de sig mod Åbenbaringsteltet, og se, Skyen dækkede det, og HERRENS Herlighed kom til Syne. ⁴³ Da trådte Moses og Aron hen foran Åbenbaringsteltet, ⁴⁴ og HERREN taledede til Moses og Aron og sagde: ⁴⁵ “Fjern eder fra denne Menighed, så vil jeg i et Nu tilintetgøre dem!” Da faldt de på deres Ansigt, ⁴⁶ og Moses sagde til Aron: “Tag din Pande, læg Gløder fra Alteret på og kom Røgelse på og skynd dig så hen til Menigheden og skaf den Soning, thi Vreden er brudt frem fra HERREN, Plagen har allerede taget fat!” ⁴⁷ Da tog Aron det, således som Moses havde sagt, og løb midt ind i Forsamlingen. Og se, Plagen havde allerede taget fat blandt Folket, men han kom Røgelsen på og skaffede Folket Soning. ⁴⁸ Og som han stod der midt imellem døde og levende, hørte Plagen op. ⁴⁹ Men de, der omkom ved Plagen, udgjorde 14.700 Mennesker foruden dem, der omkom for Koras Skyld. ⁵⁰ Så vendte Aron tilbage til Moses ved Indgangen til Åbenbaringsteltet, efter at Plagen var ophørt.

17

¹ Og HERREN taledede til Moses og sagde: ² “Sig til Israelitterne, at Øversterne for Fædrenehusene skal give dig en Stav for hvert Fædrenehus, tolv Stave i alt, og skriv så hver enkelt Navn på hans Stav ³ og skriv Arons Navn på Levis Stav, thi hvert Overhoved for Fædrenehusene skal have

én Stav. ⁴ Læg dem så ind i Åbenbaringsteltet foran Vidnesbyrdet, der, hvor jeg åbenbarer mig for dig. ⁵ Den Mand, jeg udvælger, hans Stav skal da grønnes; således vil jeg bringe Israeliternes Knurren imod eder til Tavshed, så jeg kan blive fri for den.” ⁶ Moses sagde nu dette til Israelitterne, og alle deres Øverster gav ham en Stav, så der blev en Stav for hver Øverste efter deres Fædrenehuse, tolv Stave i alt, og Arons Stav var imellem Stavene. ⁷ Derpå lagde Moses Stavene hen foran HERRENS Åsyn i Vidnesbyrdets Telt. ⁸ Da Moses næste Dag kom ind i Vidnesbyrdets Telt, se, da var Arons Stav, Staven for Levis Hus, grønnet; den havde sat Skud, var kommet i Blomst og bar modne Mandler. ⁹ Da tog Moses Stavene bort fra HERRENS Åsyn og bar dem ud til Israelitterne, og de så på dem og tog hver sin Stav. ¹⁰ Men HERREN sagde til Moses: “Læg Arons Stav tilbage foran Vidnesbyrdet, for at den kan opbevares til Tegn for de genstridige, og gør Ende på deres Knurren, så jeg kan blive fri for den, at de ikke skal dø!” ¹¹ Og Moses gjorde som HERREN havde pålagt ham; således gjorde han. ¹² Men Israelitterne sagde til Moses: “Se, vi omkommer, det er ude med os, det er ude med os alle sammen! ¹³ Enhver, der kommer HERRENS Bolig nær, dør. Skal vi da virkelig omkomme alle sammen?”

18

¹ HERREN sagde til Aron: Du tillige med dine Sønner og dit Fædrenehus skal have Ansvar for Helligdommen, og du tillige med dine Sønner

skal have Ansvar for eders Præstetjeneste. ² Men også dine Brødre, Levis Stamme, din Fædrenestamme, skal du lade træde frem sammen med dig, og de skal holde sig til dig* og gå dig til Hænde, når du tillige med dine Sønner gør Tjeneste foran Vidnesbyrdets Telt; { [*på hebr. Ordspil med Navnet Levi.] } ³ og de skal tage Vare på, hvad du har at varetage, og på alt, hvad der er at varetage ved Teltet, men de må ikke komme de hellige Ting eller Alteret nær, at ikke både de og I skal dø. ⁴ De skal holde sig til dig og tage Vare på, hvad der er at varetage ved Åbenbaringsteltet, alt Arbejdet derved, men ingen Lægmand må der komme eder nær. ⁵ Men I skal tage Vare på, hvad der er at varetage ved Helligdommen og Alteret, for at der ikke atter skal komme Vrede over Israelitterne. ⁶ Se, jeg har selv udtaget eders Brødre Levitterne af Israelitternes Midte som en Gave til eder, de er givet HERREN til at udføre Arbejdet ved Åbenbaringsteltet. ⁷ Men du tillige med dine Sønner skal tage Vare på eders Præstegering i alt, hvad der angår Alteret og det, der er inden for Forhængen, og udføre Arbejdet derved. Som en Gave skænker jeg eder Præstedømmet; men enhver Lægmand, der trænger sig ind deri, skal lide Døden. ⁸ HERREN taledes fremdeles til Aron: Se, jeg giver dig, hvad der skal lægges til Side af mine Offerydelser; alle Israelitternes Helliggaver giver jeg dig og dine Sønner som eders Del, en evig gyldig Rettighed. ⁹ Følgende skal tilfalde dig af det højhellige, fraregnet

hvad der opbrændes: Alle deres Offergaver, der falder ind under Afgrødeofre, Syndofre og Skyldofre, som de bringer mig til Erstatning; som højhelligt skal dette tilfalde dig og dine Sønner.

¹⁰ På et højhelligt Sted skal du spise det, og alle af Mandkøn må spise deraf; det skal være dig helligt. ¹¹ Fremdeles skal følgende tilfalde dig som Offerydelse af deres Gaver: Alle Gaver fra Israelitterne, hvormed der udføres Svingning, giver jeg dig tillige med dine Sønner og Døtre som en evig gyldig Rettighed; enhver, som er ren i dit Hus, må spise deraf. ¹² Alt det bedste af Olien, Mosten og Kornet, Førstegrøden deraf, som de giver HERREN, giver jeg dig. ¹³ De første Frugter af alt, hvad der gror i deres Land, som de bringer HERREN, skal tilfalde dig; enhver, som er ren i dit Hus, må spise deraf. ¹⁴ Alt, hvad der lægges Band på i Israel, skal tilfalde dig. ¹⁵ Af alt Kød, som de bringer til HERREN, såvel af Mennesker som af Dyr, skal alt, hvad der åbner Moders Liv, tilfalde dig; dog skal du lade de førstefødte Mennesker udløse, og ligeledes skal du lade de førstefødte urene Dyr udløse. ¹⁶ Hine skal du lade udløse, når de er en Måned gamle eller derover, med en Vurderingssum af fem Sekel efter hellig Vægt, tyve Gera på en Sekel. ¹⁷ Men de førstefødte Stykker Hornkvæg, Lam eller Geder må du ikke lade udløse; de er hellige, deres Blod skal du sprænge på Alteret, og Fedtet skal du bringe som Røgoffer, et Ildoffer til en liflig Duft for HERREN; ¹⁸ men Kødet tilfalder dig; ligesom

Svingningsbrystet og højre Kølle tilfalder det dig. ¹⁹ Al Offerydelse af Helliggaver, som Israelitterne yder HERREN, giver jeg dig tillige med dine Sønner og Døtre som en evig gyldig Rettighed; det skal være en evig gyldig Saltpagt for HERRENS Åsyn for dig tillige med dine Efterkommere. ²⁰ HERREN sagde fremdeles til Aron: Du skal ingen Arvelod have i deres Land, og der skal ikke tilfalde dig nogen Lod iblandt dem; jeg selv er din Arvelod og Del blandt Israelitterne. ²¹ Men se, Levisønnerne giver jeg al Tiende i Israel som Arvelod til Løn for det Arbejde, de udfører ved Åbenbaringsteltet. ²² Israelitterne må herefter ikke komme Åbenbaringsteltet nær, for at de ikke skal pådrage sig Synd og dø; ²³ kun Levitterne må udføre Arbejdet ved Åbenbaringsteltet, og de skal have Ansvar for det derfor. Det skal være eder en evig gyldig Anordning fra Slægt til Slægt. Men nogen Arvelod skal de ikke have blandt Israelitterne; ²⁴ thi Tienden, Israelitterne yder HERREN som Offerydelse, giver jeg Levitterne til Arvelod. Derfor sagde jeg dem, at de ikke skal have nogen Arvelod blandt Israelitterne. ²⁵ HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde: ²⁶ Tal til Levitterne og sig til dem: Når I af Israelitterne modtager Tienden, som jeg har givet eder som den Arvelod, I skal have af dem, så skal I yde HERREN en Offerydelse deraf, Tiende af Tienden; ²⁷ og denne eders Offerydelse skal ligestilles med Offerydelsen af Kornet fra Tærskelpladsen og Overfloden fra Vinpersen*. { [*dvs. fra

de andre Israelitter.] } ²⁸ Således skal også I yde HERREN en Offerydelse af al den Tiende, I modtager af Israelitterne, og denne HERRENS Offerydelse skal I give Præsten Aron. ²⁹ Af alle de Gaver*, I modtager, skal I yde HERRENS Offerydelse, af alt det bedste deraf, som hans Helliggave. { [*dvs. Tienden.] } ³⁰ Og sig til dem: Når I yder det bedste deraf, skal det ligestilles med Offerydelsen af, hvad der kommer fra Tærskelpladsen og Vinpersen*. { [*jfr. V. 27.] } ³¹ I må spise det hvor som helst sammen med eders Familie, thi det er eders Løn for eders Arbejde ved Åbenbaringsteltet. ³² Når I blot yder det bedste deraf, skal I ikke for den Sags Skyld pådrage eder Synd og ikke vanhellige Israelitternes Helliggaver og udsætte eder for at dø.

19

¹ HERREN taledede fremdeles til Moses og Aron og sagde: ² Dette er det Lovbud, HERREN har kundgjort: Sig til Israelitterne, at de skal skaffe dig en rød, lydefri Kvie, der er uden Fejl og ikke har båret Åg. ³ Den skal I overgive til Præsten Eleazar, og man skal føre den uden for Lejren og slagte den for hans Åsyn. ⁴ Så skal Præsten Eleazar tage noget af dens Blod på sin Finger og stænke det syv Gange i Retning af Åbenbaringsteltets Forside. ⁵ Derpå skal Kvien brændes i hans Påsyn; dens Hud, Kød og Blod tillige med Skarnet skal opbrændes. ⁶ Derefter skal Præsten tage Cedertræ, Ysop og

karmoisinrødt Uld og kaste det på Bålet, hvor Kvien brænder. ⁷ Så skal Præsten tvætte sine Klæder og bade sit Legeme i Vand og derefter vende tilbage til Lejren. Men Præsten skal være uren til Aften. ⁸ Ligeledes skal den Mand, der brænder Kvien, tvætte sine Klæder med Vand og bade sit Legeme i Vand og være uren til Aften. ⁹ Og en Mand, der er ren, skal opsamle Kviens Aske og lægge den hen på et rent Sted uden for Lejren, hvor den skal opbevares for Israelitternes Menighed for at bruges til Renselsesvand. Det er et Syndoffer. ¹⁰ Og den, der opsamler Kviens Aske, skal tvætte sine Klæder og være uren til Aften. For Israelitterne og den fremmede, der bor iblandt dem, skal dette være en evig gyldig Anordning: ¹¹ Den, der rører ved en død, ved noget som helst Lig, skal være uren i syv Dage. ¹² Han skal lade sig rense for Synd med Asken på den tredje og syvende Dag, så bliver han ren; men renser han sig ikke på den tredje og syvende Dag, bliver han ikke ren. ¹³ Enhver, der rører ved en død, et Lig, og ikke lader sig rense for Synd, besmitter HERRENS Bolig, og det Menneske skal udryddes af Israel, fordi der ikke er stænket Renselsesvand på ham; han er uren, hans Urenhed klæber endnu ved ham. ¹⁴ Således er Loven: Når et Menneske dør i et Telt, bliver enhver, der træder ind i Teltet, og enhver, der er i Teltet, uren i syv Dage; ¹⁵ og ethvert åbent Kar, et, der ikke er bundet noget over, bliver urent. ¹⁶ Ligeledes bliver enhver, der på åben Mark rører ved en, der er dræbt med Sværd, eller ved en, der er død, eller ved

Menneskeknogler eller en Grav, uren i syv Dage. ¹⁷ For sådanne urene skal man da tage noget af Asken af det brændte Syndoffer og hælde rindende Vand derover i en Skål. ¹⁸ Derpå skal en Mand, der er ren, tage en Ysopstængel, dyppe den i Vandet og stænke det på Teltet og på alle de Ting og Mennesker, der har været deri, og på den, der har rørt ved Menneskeknoglerne, den ihjelslagne, den døde eller Graven. ¹⁹ Således skal den rene bestænke den urene på den tredje og syvende Dag og borttage hans Synd på den syvende Dag. Derefter skal han tvætte sine Klæder og bade sig i Vand, så er han ren, når det bliver aften. ²⁰ Men den, som bliver uren og ikke lader sig rense for Synd, han skal udryddes af Forsamlingen; thi han har besmittet HERRENS Helligdom, der er ikke stænket Renselsesvand på ham, han er uren. ²¹ Det skal være eder en evig gyldig Anordning. Den, der stænker Renselsesvandet, skal tvætte sine Klæder, og den, der rører ved Renselsesvandet, skal være uren til Aften. ²² Alt, hvad den urene rører ved skal være urent, og enhver, der rører ved ham, skal være uren til Aften.

20

¹ Derpå nåede Israelitterne, hele Menigheden, til Zins Ørken i den første Måned*, og Folket slog sig ned i Kadesj. Der døde Mirjam, og der blev hun jordet. { [*vistnok Ørkenvandringens sidste År. 4 Mos. 33, 38.] } ² Men der var ikke Vand til Menigheden; derfor samlede de sig mod

Moses og Aron, ³ og Folket kivedes med Moses og sagde: “Gid vi var omkommet, dengang vore Brødre omkom for HERRENS Åsyn! ⁴ Hvorfor førte I HERRENS Forsamling ind i denne Ørken, når vi skal dø her, både vi og vort Kvæg? ⁵ Og hvorfor førte I os ud af Ægypten, når I vilde have os hen til dette skrækkelige Sted, hvor der hverken er Korn eller Figener, Vintræer eller Granatæbler, ej heller Vand at drikke?” ⁶ Men Moses og Aron begav sig fra Forsamlingen hen til Åbenbaringsteltets indgang og faldt på deres Ansigt. Da viste HERRENS Herlighed sig for dem, ⁷ og HERREN taledede til Moses og sagde: ⁸ “Tag Staven og kald så tillige med din Broder Aron Menigheden sammen og tal til Klippen i deres Påsyn, så giver den Vand; lad Vand strømme frem af Klippen til dem og skaf Menigheden og dens Kvæg noget at drikke!” ⁹ Da tog Moses Staven fra dens Plads foran HERRENS Åsyn, som han havde pålagt ham; ¹⁰ og Moses og Aron kaldte Forsamlingen sammen foran Klippen, og han sagde til dem: “Hør nu, I genstridige! Mon vi formår at få Vand til at strømme frem til eder af denne Klippe?” ¹¹ Og Moses løftede sin Hånd og slog to Gange på Klippen med sin Stav, og der strømede Vand frem i Mængde, så at Menigheden og dens Kvæg kunde drikke. ¹² Men HERREN sagde til Moses og Aron: “Fordi I ikke troede på mig og helligede mig for Israeliternes Øjne, skal I ikke komme til at føre denne Forsamling ind i det Land, jeg vil give dem!” ¹³ Dette er Meribas* Vand, hvor Israelitterne kivedes med

HERREN, og hvor han åbenbarede sin Hellighed på dem. { [*betyder kiv. 2 Mos. 17, 7.] }
¹⁴ Fra Kadesj sendte Moses Sendebud til kongen af Edom med det Bud: “Din Broder Israel lader sige: Du kender jo alle de Besværligheder, som er vederfarede os, ¹⁵ hvorledes vore Fædre drog ned til Ægypten, hvorledes vi boede der i lange Tider, og hvorledes Ægypterne mishandlede os og vore Fædre; ¹⁶ da råbte vi til HERREN, og han hørte vor Røst og sendte en Engel og førte os ud af Ægypten. Se, nu er vi i Byen Kadesj ved Grænsen af dine Landemærker. ¹⁷ Lad os få Lov at vandre igennem dit Land. Vi vil hverken drage hen over Marker eller Vinhaver eller drikke Vandet i Brøndene; vi vil gå ad Kongevejen, vi vil hverken bøje af til højre eller venstre, før vi er nået igennem dit Land!” ¹⁸ Men Edom svarede ham: “Du må ikke vandre igennem mit Land, ellers drager jeg imod dig med Sværd i Hånd!” ¹⁹ Da sagde Israelitterne til ham: “Vi vil følge den slagne Landevej, og der som jeg eller mit Kvæg drikker af dine Vandingssteder, vil jeg betale derfor det er da ikke noget at være bange for, jeg vil kun vandre derigennem til Fods!” ²⁰ Men han svarede: “Du må ikke drage her igennem!” Og Edom rykkede imod ham med mange Krigere og stærkt rustet. ²¹ Da Edom således formente Israel at drage igennem sine Landemærker, bøjede Israel af og drog udenom. ²² Derpå brød Israelitterne, hele Menigheden, op fra Kadesj og kom til Bjerget Hor. ²³ Og HERREN taledes til Moses og Aron ved Bjerget Hor ved Grænsen til Edoms Land og sagde: ²⁴ “Aron

skal nu samles til sin Slægt, thi han skal ikke komme ind i det Land, jeg vil give Israelitterne, fordi I var genstridige mod mit Bud ved Meribas Vand. ²⁵ Tag Aron og hans Søn Eleazar og før dem op på Bjerget Hor; ²⁶ affør så Aron hans Klæder og ifør hans Søn Eleazar dem, thi der skal Aron tages bort og dø!” ²⁷ Da gjorde Moses som HERREN bød, og de gik op på Bjerget Hor i hele Menighedens Påsyn; ²⁸ og efter at Moses havde afført Aron hans Klæder og iført hans Søn Eleazar dem, døde Aron deroppe på Bjergets Top. Men Moses og Eleazar steg ned fra Bjerget, ²⁹ og da hele Menigheden skønnede, at Aron var død, græd de over Aron i tredive Dage, hele Israels Hus.

21

¹ Men da Kana'anæeren, Kongen af Arad, der boede i Sydlandet, hørte, at Israel rykkede frem ad Atarimvejen, angreb han Israel og tog nogle af dem til Fange. ² Da aflagde Israel et Løfte til Herren og sagde: “Hvis du giver dette Folk i min Hånd, vil jeg lægge Band på deres Byer!” ³ Og HERREN hørte Israels Røst og gav Kana'anæerne i deres Hånd, hvorefter de lagde Band* på dem og deres Byer. Derfor gav man Stedet Navnet Horma. { [*på hebr. Ordspil med Navnet Horma.] } ⁴ Så brød de op fra Bjerget Hor i Retning af det røde Hav for at komme uden om Edoms Land. Undervejs blev Folket utålmodigt ⁵ og talte mod Gud og Moses og sagde: “Hvorfor førte I os ud af Ægypten,

når vi skal dø i Ørkenen? Her er jo hverken Brød eller Vand, og vi er lede ved denne usle Føde.” ⁶ Da sendte HERREN Giftslinger blandt Folket, og de bed Folket så en Mængde af Israel døde. ⁷ Så kom Folket til Moses og sagde: “Vi har syndet ved at tale imod HERREN og dig; gå i Forbøn hos HERREN, at han tager Slangerne fra os!” Og Moses gik i Forbøn for Folket. ⁸ Da sagde HERREN til Moses: “Lav dig en Slange og sæt den på en Stang, så skal enhver slangebiddt, der ser hen på den, leve!” ⁹ Da lavede Moses en Kobberslange og satte den på en Stang; og enhver, der så hen på Kobberslangen, når en Slange havde bidt ham, beholdt Livet. ¹⁰ Så brød Israelitterne op og slog Lejr i Obot; ¹¹ og de brød op fra Obot og slog Lejr i Ijje-Ha'abarim i Ørkenen østen for Moab. ¹² Derfra brød de op og slog Lejr i Zeredalen. ¹³ Derfra brød de op og slog Lejr i Ørkenen hinsides Arnon, som udspringer på Amoritternes Område, thi Arnon var Moabs Grænse mod Amoritterne. ¹⁴ Derfor hedder det i Bogen om HERRENS Krige: Vaheb i Sufa og Dalene, Arnon og Dalenes Skrænt, ¹⁵ som strækker sig til Ars Sæde og læner sig til Moabs Grænse. ¹⁶ Derfra brød de op til Be'er*; det er det Be'er, HERREN havde for Øje, da han sagde til Moses: “Kald Folket sammen, så vil jeg give dem Vand!” { [*betyder Brønd.] } ¹⁷ Da sang Israelitterne denne Sang: Brønd, væld frem! Syng til dens Pris! ¹⁸ Brønd, som Høvdinger grov, som Folkets ædle bored med Herskerspir og Stave! Fra Ørkenen brød de

op til Mattana; ¹⁹ fra Mattana til Nahaliel; fra Nahaliel til Bamot; ²⁰ fra Bamot til halen på Moabs Højslette, til Pisgas Top, som rager op over Ørkenen. ²¹ Israel sendte nu Sendebud til Amoritterkongen Sihon og lod sige: ²² "Lad mig få Lov at drage igennem dit Land! Vi vil ikke dreje ind på Marker eller i Vinhaver, vi vil ikke drikke Vand af Brøndene, vi vil følge Kongevejen, indtil vi er nået igennem dit Land!" ²³ Men Sihon tillod ikke Israel at drage igennem sit Land; derimod samlede han alt sit krigsfolk og rykkede ud i Ørkenen imod Israel, og da han nåede Jaza, angreb han Israel. ²⁴ Men Israel slog ham med Sværdet og underlagde sig hans Land fra Arnon til Jabbok, til Ammoniternes Land; thi Ja'zer ligger ved Ammoniternes Grænse; ²⁵ og Israel indtog alle disse Byer, og Israel bosatte sig i alle Amoritternes Byer, i Hesjbon og alle tilhørende Småbyer. ²⁶ Thi Hesjbon var Amoritterkongen Sihons By; han havde angrebet Moabs forrige konge og frataget ham hele hans Land indtil Arnon. ²⁷ Derfor synger Skjaldene: Kom hid til Hesjbon, lad den blive bygget og grundfæstet, Sihons By! ²⁸ Thi Ild for ud fra Hesjbon, Ildslue fra Sihons Stad, den fortærede Moabs Byer, opåd Arnons Højder. ²⁹ Ve dig, Moab! Det er ude med dig, Kemosj's Folk! Han* gjorde sine Sønner til Flygtninge og sine Døtre til Krigsfanger for Sihon, Amoritternes Konge. { [*dvs. Kemosj, Moabs Gud.] } ³⁰ Og vi skød dem ned, Hesjbon er tabt indtil Dibon; vi lagde dem øde til Nofa, som ligger ved Medeba. ³¹ Så bosatte

Israel sig i Amoritternes Land. ³² Derpå sendte Moses Spejdere til Ja'zer; og de erobrede det tillige med tilhørende Småbyer, og han drev de der boende Amoritter bort. ³³ Derpå vendte de om og drog ad Basan til. Da rykkede Og, Kongen af Basan, ud imod dem med alle sine Krigere og angreb dem ved Edre'i. ³⁴ Men HERREN sagde til Moses: "Frygt ikke for ham! Thi jeg giver ham og alle hans krigere og hans Land i din Hånd, så at du kan handle med ham, som du handlede med Amoritterkongen Sihon, der boede i Hesjbon." ³⁵ Da slog de ham og hans Sønner og alle hans Krigere, så at ikke en eneste af dem undslap, og derpå underlagde de sig hans Land.

22

¹ Derefter brød Israelitterne op derfra og slog Lejer på Moabs Sletter hinsides Jordan over for Jeriko. ² Da Balak, Zippors Søn, så alt, hvad Israel havde gjort ved Amoritterne, ³ grebes Moab af Rædsel for Folket, fordi det var så talrigt, og Moab gruede for Israelitterne. ⁴ Da sagde Moab til Midjanitternes Ældste: "Nu vil denne Menneskemasse opæde alt, hvad der er rundt omkring os, som Okserne opæder Græsset på Marken!" På den Tid var Balak, Zippors Søn, Konge over Moab. ⁵ Han sendte nu Sendebud til Bileam, Beors Søn, i Petor, der ligger ved Floden, til Ammonitternes Land, og bad ham komme til sig, idet han lod sige: "Se, et Folk er udvandret fra Ægypten; se, det har oversvømmet Landet og slået sig ned lige over for mig. ⁶ Kom nu og

forband mig det Folk, thi det er mig for mægtigt: måske jeg da kan slå det og jage det ud af Landet. Thi jeg ved, at den, du velsigner, er velsignet, og den, du forbander, forbandet!” ⁷ Da gav Moabs og Midjans Ældste sig på Vej, forsynede med Spåmandsløn, og da de kom til Bileam, overbragte de ham Balaks Ord. ⁸ Han sagde til dem: “Bliv her Natten over, så skal jeg give eder Svar, efter som HERREN vil tale til mig!” Moabs Høvdinger blev da hos Bileam. ⁹ Men Gud kom til Bileam og spurgte: “Hvem er de Mænd, som er hos dig?” ¹⁰ Men Bileam svarede Gud: “Zippors Søn, Kong Balak af Moab, har sendt mig det Bud: ¹¹ Se, et Folk er udvandret fra Ægypten og har oversvømmet Landet! Kom nu og forband mig det, måske jeg da kan overvinde det og jage det bort!” ¹² Men Gud sagde til Bileam: “Du må ikke gå med dem, du må ikke forbande det Folk, thi det er velsignet!” ¹³ Næste Morgen stod Bileam op og sagde til Balaks Høvdinger: “Vend tilbage til eders Land, thi HERREN vægrer sig ved at give mig Tilladelse til at følge med eder!” ¹⁴ Da brød Moabs Høvdinger op, og de kom til Balak og meldte: “Bileam vægrede sig ved at følge med os!” ¹⁵ Men Balak sendte på ny Høvdinger af Sted, flere og mere ansete end de forrige; ¹⁶ og de kom til Bileam og sagde til ham: “Således siger Balak, Zippors Søn: Undslå dig ikke for at komme til mig! ¹⁷ Jeg vil lønne dig rigeligt og gøre alt, hvad du kræver af mig. Kom nu og forband mig det Folk!” ¹⁸ Men Bileam svarede Balaks Folk: “Om Balak så giver mig alt det Sølv og Guld, han

har i sit Hus, formår jeg dog hverken at gøre lidt eller meget imod HERREN min Guds Befaling; ¹⁹ bliv derfor også I her Natten over, for at jeg kan få at vide, hvad HERREN yderligere vil tale til mig!” ²⁰ Da kom Gud om Natten til Bileam og sagde til ham: “Er disse Mænd kommet til dig for at hente dig, så følg med dem; men du må ikke gøre andet, end hvad jeg siger dig!” ²¹ Så stod Bileam op næste Morgen og sadlede sit Æsel og fulgte med Moabs Høvdinge. ²² Men Guds Vrede blussede op, fordi han fulgte med, og HERRENS Engel stillede sig på Vejen for at stå ham imod, da han kom ridende på sit Æsel fulgt af sine to Tjenere. ²³ Da nu Æselet så HERRENS Engel stå på Vejen med draget Sværd i Hånden, veg det ud fra Vejen og gik ind på Marken; men Bileam slog Æselet for at tvinge det tilbage på Vejen. ²⁴ Da stillede HERRENS Engel sig i Hulvejen mellem Vingårdene, hvor der var Mure på begge Sider; ²⁵ og da Æselet så HERRENS Engel, trykkede det sig op til Muren, så det trykkede Bileams Fod op mod Muren, og han gav sig atter til at slå det. ²⁶ HERRENS Engel gik nu længere frem og stillede sig i en Snævring, hvor det ikke var muligt at komme til Siden, hverken til højre eller venstre. ²⁷ Da Æselet så HERRENS Engel, lagde det sig ned med Bileam. Da blussede Bileams Vrede op, og han gav sig til at slå Æselet med Stokken. ²⁸ Men HERREN åbnede Æselets Mund, og det sagde til Bileam: “Hvad har jeg gjort dig, siden du nu har slået mig tre Gange?” ²⁹ Bileam svarede Æselet: “Du har

drillet mig; havde jeg haft et Sværd i Hånden, havde jeg slået dig ihjel!” ³⁰ Men Æselet sagde til Bileam: “Er jeg ikke dit eget Æsel, som du har redet al din Tid indtil i Dag? Har jeg ellers haft for Vane at bære mig således ad over for dig?” Han svarede: “Nej!” ³¹ Da åbnede HERREN Bileams Øjne, og han så HERRENS Engel stå på Vejen med draget Sværd i Hånden; og han bøjede sig og kastede sig ned på sit Ansigt. ³² Men HERRENS Engel sagde til ham: “Hvorfor slog du dit Æsel de tre Gange? Se, jeg er gået ud for at stå dig imod, thi du handlede overilet ved at rejse imod min Vilje. ³³ Æselet så mig og veg tre Gange til Side for mig; og var det ikke veget til Side for mig, havde jeg slået dig ihjel, men skånet dets Liv!” ³⁴ Da sagde Bileam til HERRENS Engel: “Jeg har syndet, jeg vidste jo ikke, at det var dig, der trådte i Vejen for mig. Men hvis det er dig imod, vil jeg atter vende tilbage.” ³⁵ HERRENS Engel sagde til Bileam: “Følg blot med disse Mænd, men du må kun sige de Ord, jeg siger dig!” Så fulgte Bileam med Balaks Høvdinger. ³⁶ Da Balak nu hørte, at Bileam var undervejs, gik han ham i Møde til Ar Moab ved den Grænse, Arnon danner, den yderste Grænse. ³⁷ Og Balak sagde til Bileam: “Sendte jeg dig ikke Bud og bad dig komme? Hvorfor kom du da ikke til mig? Skulde jeg virkelig være ude af Stand til at lønne dig?” ³⁸ Bileam sagde til Balak: “Se, nu er jeg kommet til dig; men mon det står i min Magt at sige noget? Det Ord, Gud lægger mig i Munden, må jeg tale!” ³⁹ Da fulgte Bileam

med Balak, og de kom til Kirjat-Huzot. ⁴⁰ Balak ofrede her Hornkvæg og Småkvæg og sendte noget til Bileam og Høvdingerne, der var hos ham. ⁴¹ Næste Morgen tog Balak Bileam med sig og førte ham op til Bamot Ba'al, hvorfra han kunde øjne den yderste Del af Folket.

23

¹ Og Bileam sagde til Balak: "Byg mig syv Altre her og skaf mig syv unge Tyre og syv Vædre herhen!" ² Balak gjorde, som Bileam sagde, og Balak og Bileam ofrede en Tyr og en Vædder på hvert Alter. ³ Derpå sagde Bileam til Balak: "Bliv stående her ved dit Brændoffer, så vil jeg gå hen og se, om HERREN mulig kommer mig i Møde. Hvad han da lader mig skue, skal jeg lade dig vide." Så gik han op på en nøgen Klippetop. ⁴ Da kom Gud Bileam i Møde. Og han sagde til ham: "Jeg har gjort de syv Altre i Stand og ofret en Tyr og en Vædder på hvert." ⁵ Og Gud lagde Bileam Ord i Munden og sagde: "Vend tilbage til Balak og tal således til ham!" ⁶ Da vendte han tilbage til ham, og se, han stod ved sit Brændoffer sammen med alle Moabs Høvdinge. ⁷ Og han fremsatte sit Sprog: Fra Aram lod Balak mig hente, Moabs Konge fra Østens Bjerge: "Kom og forband mig Jakob, kom og kald Vrede ned over Israel!" ⁸ Hvor kan jeg forbande, når Gud ej forbander, nedkalde Vrede, når HERREN ej vredes! ⁹ Jeg ser det fra Klippernes Top, fra Højderne skuer jeg det, et Folk, der bor for sig selv og ikke regner sig til Hedningefolkene.

¹⁰ Hvem kan måle Jakobs Sandskorn, hvem kan tælle Israels Støvgran? Min Sjæl dø de oprigtiges Død, og mit Endeligt vorde som deres! ¹¹ Da sagde Balak til Bileam: "Hvad har du gjort imod mig! Jeg lod dig hente, for at du skulde forbande mine Fjender, og se, du har velsignet dem!" ¹² Men han svarede: "Skal jeg ikke omhyggeligt sige, hvad HERREN lægger mig i Munden?" ¹³ Da sagde Balak til ham: "Følg med mig til et andet Sted, hvorfra du kan se Folket, dog kun den yderste Del deraf og ikke det hele, og forband mig det så fra det Sted!" ¹⁴ Og han tog ham med til Udkigsmarken på Toppen af Piska og rejste der syv Altre og ofrede en Tyr og en Vædder på hvert. ¹⁵ Derpå sagde Bileam til Balak: "Bliv stående her ved dit Brændoffer, medens jeg ser efter, om der møder mig noget!" ¹⁶ Da kom Gud Bileam i Møde og lagde ham Ord i Munden og sagde: "Vend tilbage til Balak og tal således!" ¹⁷ Så kom han hen til ham, og se, han stod ved sit Brændoffer sammen med Moabs Høvdinger; og Balak spurgte ham: "Hvad har HERREN sagt?" ¹⁸ Da fremsatte han sit Sprog: Rejs dig, Balak, og hør, lyt til mig, Zippors Søn! ¹⁹ Gud er ikke et Menneske, at han skulde lyve, et Menneskebarn, at han skulde angre; mon han siger noget uden at gøre det, mon han taler uden at fuldbyrde det? ²⁰ Se, at velsigne er mig givet, så velsigner jeg og tager intet tilbage! ²¹ Man skuer ej Nød i Jakob, ser ej Trængsel i Israel; HERREN dets Gud er med det, og Kongejubel lyder hos det. ²² Gud førte det ud af Ægypten, det har en

Vildokses Horn. ²³ Thi mod Jakob hjælper ej Galder, Trolddom ikke mod Israel. Nu siger man om Jakob og om Israel: "Hvad har Gud gjort?" ²⁴ Se, et Folk, der står op som en Løvinde, rejser sig som en Løve! Det lægger sig først, når det har ædt Rov og drukket de dræbtes Blod. ²⁵ Da sagde Balak til Bileam: "Vil du ikke forbande det, så velsign det i alt Fald ikke!" ²⁶ Men Bileam svarede og sagde til Balak: "Har jeg ikke sagt dig, at alt, hvad HERREN siger, det gør jeg!" ²⁷ Da sagde Balak til Bileam: "Kom, jeg vil tage dig med til et andet Sted, måske det vil behage Gud, at du forbander mig det fra det Sted." ²⁸ Og Balak førte Bileam op på Toppen af Peor, der rager op over Ørkenen. ²⁹ Så sagde Bileam til Balak: "Byg mig syv Altre her og skaf mig syv unge Tyre og syv Vædre herhen!" ³⁰ Balak gjorde, som Bileam sagde, og ofrede en Tyr og en Vædder på hvert Alter.

24

¹ Men da Bileam så, at HERRENS Hu stod til at velsigne Israel, gik han ikke som de forrige Gange hen for at søge Varsler, men vendte sig mod Ørkenen; ² og Bileam så op og fik Øje på Israel; som lå lejret Stamme for Stamme. Da kom Guds Ånd over ham, ³ og han fremsatte sit Sprog: Så siger Bileam, Beors Søn, så siger Manden, hvis Øje er lukket, ⁴ så siger han, der hører Guds Ord og kender den Højestes Viden, som skuer den Almægtiges Syner, hensunken, med opladt Øje: ⁵ Hvor herlige er dine Telte,

Jakob, og dine Boliger, Israel! ⁶ Som Dale, der strækker sig vidt, som Haver langs med en Flod, som Aloetræer, HERREN har plantet, som Cedre ved Vandets Bred. ⁷ Dets Spande flyder over med Vand, dets Korn får rigelig Væde. Mægtigere end Agag er dets Konge, og ophøjet er dets kongedømme. ⁸ Gud førte det ud af Ægypten, det har en Vildokses Horn; det opæder de Folkeslag der står det imod, søndrer deres Ben og knuser deres Lænder. ⁹ Det lægger sig, hviler som en Løve, ja, som en Løvinde, hvo tør vække det! Velsignet, hvo dig velsigner, forbandet, hvo dig forbander! ¹⁰ Da blussede Balaks Vrede op mod Bileam, og han slog Hænderne sammen; og Balak sagde til Bileam: "For at forbande mine Fjender bad jeg dig komme, og se, nu har du velsignet dem tre Gange! ¹¹ Skynd dig derhen, hvor du kom fra! Jeg lovede dig rigelig Løn, men mon har HERREN unddraget dig den!" ¹² Men Bileam sagde til Balak: "Sagde jeg ikke allerede til Sendebudene, du sendte mig: ¹³ Om Balak så giver mig alt det Sølv og Guld, han har i sit Hus, kan jeg ikke være ulydig mod HERREN og gøre noget som helst af egen Vilje; hvad HERREN siger, vil jeg sige! ¹⁴ Vel, jeg drager til mit Folk, men kom, jeg vil lade dig vide, hvad dette Folk skal gøre ved dit Folk i de sidste Dage." ¹⁵ Derpå fremsatte han sit Sprog: Så siger Bileam, Beors Søn, så siger Manden, hvis Øje er lukket, ¹⁶ så siger han, der hører Guds Ord og kender den Højestes Viden, som skuer den Almægtiges Syner, hensunken, med opladt Øje: ¹⁷ Jeg ser

ham, dog ikke nu, jeg skuer ham, dog ikke nær! En Stjerne opgår af Jakob, et Herskerspir løfter sig fra Israel! Han knuser Moabs Tindinger og alle Setsønnernes* Isse. { [*en ukendt Stamme.] } ¹⁸ Edom bliver et Lydland, og Se'irs undslupne går til Grunde, Israel udfolder sin Magt, ¹⁹ og Jakob kuer sine Fjender. ²⁰ Men da han så Amalekitterne, fremsatte han sit Sprog: Det første af Folkene er Amalek, men til sidst vies det til Undergang! ²¹ Og da han så Kenitterne, fremsatte han sit Sprog: Urokkelig er din Bolig, din Rede bygget på Klippen. ²² Kain er dog hjemfalden til Undergang! Hvor længe? Assur skal føre dig bort! ²³ Derpå fremsatte han sit Sprog: Ve! Hvo bliver i Live, når Gud lader det ske! ²⁴ Der kommer Skibe fra Kittæernes Kyst; de kuer Assur, de kuer Eber - men også han* er viet til Undergang! { [*dvs. den Magt, der sender Skibene.] } ²⁵ Så drog Bileam tilbage til sin Hjemstavn; og Balak gik også bort.

25

¹ Israelitterne slog sig derpå ned i Sjittim. Men Folket begyndte at bedrive Hor med de moabitiske Kvinder; ² og da de indbød Folket til deres Guders Slagtofre, spiste Folket deraf og tilbad deres Guder. ³ Og Israel holdt til med Ba'al-Peor; derover blussede HERRENS Vrede op mod Israel, ⁴ og HERREN sagde til Moses: "Kald alle Folkets Overhoveder sammen og hæng dem op for HERREN under åben Himmel, for at HERRENS Vrede må vige fra Israel!" ⁵ Og

Moses sagde til Israelitternes Dommere: “Enhver af eder skal slå dem af sine Mænd ihjel, der har holdt til med Ba'al Peor!” ⁶ Og se, en af Israelitterne kom og førte en midjanitisk Kvinde hen til sine Landsmænd lige for Øjnene af Moses og hele Israelitternes Menighed, medens de stod og græd ved Indgangen til Åbenbaringsteltet. ⁷ Da nu Pinehas, Præsten Arons Søn Eleazars Søn, så det, trådte han frem af Menighedens Midte, greb et Spyd, ⁸ fulgte den israelitiske Mand ind i Sengekammeret og gennemborede dem begge, både den israelitiske Mand og Kvinden, hende gennem Underlivet. Da standsede Plagen blandt Israelitterne. ⁹ Men Tallet på dem, Plagen havde kostet Livet, løb op til 24.000. ¹⁰ Da taledede HERREN således til Moses: ¹¹ “Pinehas, Præsten Arons Søn Eleazars Søn, har vendt min Vrede fra Israelitterne, idet han var nidkær iblandt dem med min Nidkærhed, så at jeg ikke tilintetgjorde Israelitterne i min Nidkærhed. ¹² Derfor skal du sige: Se, jeg giver ham min Fredspagt! ¹³ Et evigt Præstedømmes Pagt skal blive hans og efter ham hans Efterkommeres Lod, til Løn for at han var nidkær for sin Gud og skaffede Israelitterne Soning.” ¹⁴ Den dræbte Israelit, han, der dræbtes sammen med den midjanitiske kvinde, hed Zimri, Salus Søn, og var Øverste for et Fædrenehus blandt Simeonitterne; ¹⁵ og den dræbte midjanitiske Kvinde hed Kozbi og var en Datter af Zur, der var Stammehøvding for et Fædrenehus blandt Midjanitterne, ¹⁶ HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde: ¹⁷ “Fald over Midjanitterne og slå dem; ¹⁸ thi de faldt over

eder med de Rænker, de spandt imod eder i den Sag med Peor og med Kozbi, den midjanitiske Høvdings Datter, deres Landsmandinde, der dræbtes, den Dag Plagen brød løs for Peors Skyld.”

26

¹ Efter denne Plage taledede HERREN til Moses og Eleazar, Præsten Arons Søn, og sagde: ² “Hold Mandtal over hele Israelitternes Menighed fra Tyveårsalderen og opefter, Fædrenehus for Fædrenehus, alle våbenføre Mænd i Israel!” ³ Da mønstrede Moses og Præsten Eleazar dem på Moabs Sletter ved Jordan over for Jeriko ⁴ fra Tyveårsalderen og opefter, som HERREN havde pålagt Moses. Og Israelitterne, som var udvandret fra Ægypten, var følgende: ⁵ Ruben, Israels førstefødte; Rubens Sønner: Fra Hanok stammer Hanokitternes Slægt, fra Pallu Palluitternes Slægt, ⁶ fra Hezron Hezronitternes Slægt og fra Karmi Karmitternes Slægt. ⁷ Det var Rubenitternes Slægter, og de af dem, som mønstredes, udgjorde 43.730. ⁸ Pallus Søn var Eliab; ⁹ Eliabs Sønner: Nemuel, Datan og Abiram; det var den Datan og den Abiram, Menighedens udvalgte, som satte sig op imod Moses og Aron sammen med Koras Tilhængere, da de satte sig op imod HERREN; ¹⁰ og Jordan åbnede sit Gab og slugte dem sammen med Kora, da hans Tilhængere omkom, idet Ilden fortærede de 250 Mænd, og de blev et Tegn til Advarsel. ¹¹ Men Koras Sønner omkom ikke. ¹² Simeons Sønners Slægter var følgende:

Fra Nemuel stammer Nemuelitternes Slægt, fra Jamin Jaminitternes Slægt, fra Jakin Jakiniternes Slægt, ¹³ fra Zera Zeraitternes Slægt og fra Sja'ul Sja'ulitternes Slægt. ¹⁴ Det var Simeonitternes Slægter, 22.200. ¹⁵ Gads Sønners Slægter var følgende: Fra Zefon stammer Zefonitternes Slægt, fra Haggi Haggitternes Slægt, fra Sjuni Sjunitternes Slægt, ¹⁶ fra Ozni Oznitternes Slægt, fra Eri Eritternes Slægt, ¹⁷ fra Arod Aroditternes Slægt og fra Ar'eli Ar'elitternes Slægt. ¹⁸ Det var Gads Sønners Slægter, de af dem, som mønstredes, 40.500. ¹⁹ Judas Sønner var Er og Onan. men Er og Onan døde i Kana'ans Land. ²⁰ Judas Sønners Slægter var følgende: Fra Sjela stammer Sjelanitternes Slægt, fra Perez Perezitternes Slægt og fra Zera Zeraitternes Slægt; ²¹ Perez' Sønner: Fra Hezron stammer Hezronitternes Slægt og fra Hamul Hamulitternes Slægt. ²² Det var Judas Slægter, de af dem, som mønstredes, 76.500. ²³ Issakars Sønners Slægter var følgende: Fra Tola stammer Tolaitternes Slægt, fra Pua Punitternes Slægt; ²⁴ fra Jasjub Jasjubitternes Slægt og fra Sjimron Sjimronitternes Slægt. ²⁵ Det var Issakars Slægter, de af dem, som mønstredes, 64.300. ²⁶ Zebulons Sønners Slægter var følgende: Fra Sered stammer Sereditternes Slægt, fra Elon Elonitternes Slægt og fra Jale'el Jale'elitternes Slægt. ²⁷ Det var Zebulonitternes Slægter, de af dem, som mønstredes, 60.500. ²⁸ Josefs Sønners Slægter var følgende: Manasse og Efraim; ²⁹ Manasses Sønner: Fra Makir stammer Makiritternes Slægt; Makir avlede Gilead, fra

Gilead stammer Gileaditternes Slægt; ³⁰ Gileads Sønner var følgende: Fra Abiezer stammer Abiezritternes Slægt, fra Helek Helekitternes Slægt, ³¹ fra Asriel Asrielitternes Slægt, fra Sjekem Sjekemitternes Slægt, ³² fra Sjemida Sjemidaitternes Slægt og fra Hefer Heferitternes Slægt; ³³ men ZELOFHAD, Hefers Søn, havde ingen Sønner, kun Døtre; ZELOFHADS Døtre hed Mala, Noa, Hogla, Milka og Tirza. ³⁴ Det var Manasses Slægter, og de af dem, som mønstredes, udgjorde 52.700. ³⁵ Efraims Sønners Slægter var følgende: Fra Sjutela stammer Sjutelaitternes Slægt, fra Beker Bekeritternes Slægt og fra Tahan Tahanitternes Slægt; ³⁶ Sjultelas Sønner var følgende: Fra Eran stammer Eranitternes Slægt. ³⁷ Det var Efraimitternes Slægter, de af dem, som mønstredes, 32.500. Det var Josefs Sønners Slægter. ³⁸ Benjamins Sønners Slægter var følgende: Fra Bela stammer Belaitternes Slægt, fra Asjbel Asjbelitternes Slægt, fra Ahiram Ahiramitternes Slægt, ³⁹ fra Sju-fam Sjufamitternes Slægt og fra Hufam Hufamitternes Slægt. ⁴⁰ Belas Sønner: Ard og Na'aman; fra Ard stammer Arditternes Slægt, fra Na'aman Na'amitternes Slægt. ⁴¹ Det var Benjamins Sønners Slægter, og de af dem, som mønstredes, udgjorde 45.600. ⁴² Dans Sønners Slægter var følgende: Fra Sjuham stammer Sjuhamitternes Slægt. Det var Dans Slægter, Slægt for Slægt. ⁴³ Alle Sjuhamitternes Slægter, de af dem, som mønstredes, udgjorde 64.400. ⁴⁴ Asers Sønners Slægter var følgende: Fra Jimna stammer Jimnitternes Slægt, fra Jisjvi

Jisjviternes Slægt og fra Beri'a Beri'aitternes Slægt; ⁴⁵ fra Beri'as Sønner: Fra Heber stammer Hebriternes Slægt og fra Malkiel Malkielitternes Slægt. ⁴⁶ Asers Datter hed Sera. ⁴⁷ Det var Asers Sønners Slægter, og de af dem, som mønstredes, udgjorde 53.400. ⁴⁸ Naftalis Sønners Slægter var følgende: Fra Jaze'el stammer Jaze'elitternes Slægt, fra Guni Guniternes Slægt, ⁴⁹ fra Jezer Jezeritternes Slægt og fra Sjillem Sjillemitternes Slægt, ⁵⁰ Det var Naftalis Slægter, Slægt for Slægt, og de af dem, som mønstredes, udgjorde 45.400. ⁵¹ Det var dem af Israelitterne, som mønstredes, 601.730. ⁵² HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde: ⁵³ Til dem skal Landet udskiftes til Arv og Eje efter de optalte Navne. ⁵⁴ En stor Stamme skal du give en stor Arvelod, en lille Stamme en lille; enhver af dem skal der gives en Arvelod efter Tallet på de mønstrede i den. ⁵⁵ Dog skal Landet udskiftes ved Lodkastning; de skal have deres Arvelodder efter Navnene på deres fædrene Stammer; ⁵⁶ ved Lodkastning skal enhver Stamme, stor eller lille, have sin Arvelod tildelt. ⁵⁷ Følgende er de af Levitterne, der mønstredes, Slægt for Slægt: Fra Gerson stammer Gersonitternes Slægt, fra Kehat Kehatitternes Slægt og fra Merari Meraritternes Slægt. ⁵⁸ Følgende er Levis Slægter: Libnitternes Slægt, Hebronitternes Slægt, Malitternes Slægt, Musjitternes Slægt og Koraitternes Slægt. Kehat avlede Amram. ⁵⁹ Amrams Hustru hed Jokebed, Levis Datter, som fødtes Levi i Ægypten; hun fødte for Amram Aron,

Moses og deres Søster Mirjam. ⁶⁰ For Aron fødtes Nadab, Abihu, Eleazar og Itamar. ⁶¹ Men Nadab og Abihu omkom, da de frembar fremmed Ild for HERRENS Åsyn. ⁶² De af dem, der mønstredes, udgjorde 23.000, alle af Mandkøn fra en Måned og opefter. De mønstredes nemlig ikke sammen med de andre Israelitter, da der ikke var givet dem nogen Arvelod blandt Israelitterne. ⁶³ Det var dem, der mønstredes af Moses og Præsten Eleazar, da disse mønstrede Israelitterne på Moabs Sletter ved Jordan over for Jeriko. ⁶⁴ Blandt dem var der ingen, som var mønstret af Moses og Præsten Aron, da de mønstrede Israelitterne i Sinaj Ørken; ⁶⁵ thi HERREN havde sagt til dem, at de skulde dø i Ørkenen. Derfor var der ingen tilbage af dem undtagen Kaleb, Jefunnes Søn, og Josua, Nuns Søn.

27

¹ Men Zelofhads Døtre, hvis Fader var en Søn af Hefer, en Søn af Gilead, en Søn af Makir, en Søn af Manasse - de hørte altså til Josefs Søn Manasses Slægter, og deres Navne var Mala, Noa, Hogla, Milka og Tirza - trådte hen ² og stillede sig frem for Moses, Præsten Eleazar, Øversterne og hele Menigheden ved Indgangen til Åbenbaringsteltet og sagde: ³ "Vor Fader døde i Ørkenen - han hørte ikke med til Koras Tilhængere, dem, der rottede sig sammen mod HERREN, men døde for sin egen Synds Skyld - og han havde ingen Sønner. ⁴ Hvorfor skal nu vor Faders Navn udslettes af hans Slægt, fordi

han ingen Søn havde? Giv os Ejendom blandt vor Faders Brødre!”⁵ Og Moses lagde deres Sag frem for HERRENS Åsyn.⁶ Da taledes HERREN således til Moses:⁷ “Zelofhads Døtre har Ret i, hvad de siger; giv dem Ejendom til Arvelod mellem deres Faders Brødre og lad deres Faders Arvelod tilfalde dem.⁸ Og til Israelitterne skal du tale og sige således: Når en Mand dør uden at efterlade sig nogen Søn, da skal I lade hans Arvelod gå i Arv til hans Datter;⁹ har han heller ingen Datter, skal I give hans Arvelod til hans Brødre;¹⁰ har han heller ingen Brødre, skal I give hans Arvelod til hans Farbrødre;¹¹ og har hans Fader ingen Brødre, skal I give hans Arvelod til hans nærmeste kødelige Slægtning, som så skal arve den. Det skal være Israelitterne en retsgyldig Anordning, som HERREN har pålagt Moses.”¹² Og HERREN sagde til Moses: “Stig op på Abarimbjerget her og se ud over Landet, som jeg vil give Israelitterne.¹³ Og når du har set ud over det, skal også du samles til din Slægt ligesom din Broder Aron;¹⁴ I var jo genstridige mod mit Ord i Zins Ørken, dengang Menigheden yppede Kiv, så at I ikke helligede mig i deres Påsyn ved at skaffe Vand.” Det er Meriba-Kadesjs Vand i Zins Ørken.¹⁵ Og Moses talte således til HERREN:¹⁶ “Måtte HERREN, Gud over alt Køds Ånder, indsætte en Mand over Menigheden,¹⁷ som kan drage ud og hjem i Spidsen for dem og føre dem ud og hjem, for at ikke HERRENS Menighed skal blive som en Hjord uden Hyrde!”¹⁸ Da sagde HERREN til Moses: “Tag Josua, Nuns Søn, en Mand, i hvem

der er Ånd, læg din Hånd på ham, ¹⁹ fremstil ham for Præsten Eleazar og hele Menigheden og indsæt ham således i deres Påsyn; ²⁰ og overdrag ham noget af din Værdighed, for at hele Israeliternes Menighed kan adlyde ham. ²¹ Men han skal træde frem for Præsten Eleazar, for at han kan skaffe ham Urims Kendelse for HERRENS Åsyn; på hans Bud skal han drage ud, og på hans Bud skal han vende hjem, han og alle Israelitterne, hele Menigheden.” ²² Moses gjorde som HERREN havde pålagt ham; han tog Josua og fremstillede ham for Præsten Eleazar og hele Menigheden; ²³ og han lagde sine Hænder på ham og indsatte ham, således som HERREN havde påbudt ved Moses.

28

¹ Og HERREN talede til Moses og sagde: ² Byd Israelitterne og sig til dem: I skal omhyggeligt bringe mig mine Offergaver, min Ildofferspise til en liflig Duft, til de fastsatte Tider! ³ Og sig til dem: Dette er det Ildoffer, I skal bringe HERREN: Hver Dag to årgamle, lydefri Lam som dagligt Brændoffer; ⁴ det ene Lam skal du ofre om Morgenen, det andet ved Aftenstid; ⁵ og som Afgrødeoffer dertil en Tiendedel Efa fint Hvedemel, rørt i en Fjerdedel Hin Olie af knuste Frugter - ⁶ det er det daglige Brændoffer, som ofredes ved Sinaj Bjerg til en liflig Duft, et Ildoffer for HERREN - ⁷ fremdeles som Drikoffer dertil en Fjerdedel Hin Vin for hvert Lam; i Helligdommen skal der udgydes Drikoffer af stærk Drik for HERREN. ⁸ Det andet Lam skal du ofre ved

Aftenstid; med samme Afgrødeoffer og Drikoffer som om Morgenens skal du ofre det, et Ildoffer til en liflig Duft for HERREN. ⁹ På Sabbatsdagen skal det være to årgamle, lydefri Lam og som Afgrødeoffer to Tiendedele Efa fint Hvedemel, rørt i Olie, med tilhørende Drikoffer, ¹⁰ et Sabbatsbrændoffer på hver Sabbat foruden det daglige Brændoffer med tilhørende Drikoffer. ¹¹ På den første Dag i hver Måned skal I som Brændoffer bringe HERREN to unge Tyre, en Vædder og syv årgamle Lam, lydefri Dyr, ¹² og som Afgrødeoffer dertil for hver Tyr tre Tiendedele Efa fint Hvedemel, rørt i Olie, som Afgrødeoffer for hver Vædder to Tiendedele Efa fint Hvedemel, rørt i Olie, ¹³ og som Afgrødeoffer for hvert Lam en Tiendedel Efa fint Hvedemel, rørt i Olie, et Brændoffer til en liflig Duft, et Ildoffer for HERREN; ¹⁴ desuden de tilhørende Drikofre, en halv Hin Vin for hver Tyr, en Tredjedel Hin for hver Vædder og en Fjerdedel Hin for hvert Lam. Det er det månedlige Brændoffer for hver af Årets Måneder. ¹⁵ Tillige skal der foruden det daglige Brændoffer ofres HERREN en Gedebuk som Syndoffer med tilhørende Drikoffer. ¹⁶ På den fjortende Dag i den første Måned skal der være Påske for HERREN. ¹⁷ Den femtende Dag i den Måned er det Højtid; i syv Dage skal der spises usyrede Brød. ¹⁸ På den første Dag skal der være Højtidsstævne, intet som helst Arbejde må I udføre. ¹⁹ Da skal I bringe som Ildoffer, som Brændoffer for HERREN, to unge Tyre, en Vædder og syv årgamle Lam, lydefri Dyr skal I

tage ²⁰ og som Afgrødeoffer dertil fint Hvedemel rørt i Olie; tre Tiendedele Efa skal I ofre for hver Tyr, to Tiendedele for hver Vædder ²¹ og en Tiendedel for hvert af de syv Lam; ²² desuden en Buk som Syndoffer for at skaffe eder Soning. ²³ Foruden Morgen brændofferet, det daglige Brændoffer, skal I ofre det. ²⁴ Sådanne Ofre skal I bringe hver af de syv Dage som Ildofferspise til en liflig Duft for HERREN; de skal ofres med tilhørende Drikoffer foruden det daglige Brændoffer. ²⁵ På den syvende Dag skal I holde Højtidsstævne; intet som helst Arbejde må I udføre. ²⁶ På Førstegrødens Dag, når I bringer HERREN Afgrødeoffer af den ny Afgrøde på eders Ugefest, skal I holde Højtidsstævne; intet som helst Arbejde må I udføre. ²⁷ Da skal I som Brændoffer til en liflig Duft for HERREN ofre to unge Tyre, en Vædder og syv årgamle Lam ²⁸ og som Afgrødeoffer dertil fint Hvedemel, rørt i Olie, tre Tiendedele Efa for hver Tyr, to Tiendedele for hver Vædder ²⁹ og en Tiendedel for hvert af de syv Lam; ³⁰ desuden en Gedebuk for at skaffe eder Soning. ³¹ Foruden det daglige Brændoffer med tilhørende Afgrødeoffer skal I ofre det, lydefri Dyr skal I tage, med tilhørende Drikofre.

29

¹ På den første Dag i den syvende Måned skal I holde Højtidsstævne, intet som helst Arbejde må I udføre; I skal fejre den som en Hornblæsningsdag. ² Da skal I som Brændoffer til en liflig Duft for HERREN ofre en ung

Tyr, en Vædder og syv årgamle Lam, lydefri Dyr; ³ som Afgrødeoffer dertil fint Hvedemel, rørt i Olie, tre Tiendedele Efa for Tyren, to Tiendedele for Vædderen ⁴ og en Tiendedel for hvert af de syv Lam; ⁵ desuden en Gedebuk som Syndoffer for at skaffe eder Soning; ⁶ alt foruden Nymånebrændofferet med tilhørende Afgrødeoffer og det daglige Brændoffer med tilhørende Afgrødeoffer og Drikofre efter de derom gældende forskrifter, til en liflig Duft, et Ildoffer for HERREN. ⁷ På den tiende dag i samme syvende Måned skal I holde Højtidsstævne, I skal faste og må intet som helst Arbejde udføre. ⁸ Da skal I som Brændoffer til en liflig duft for HERREN ofre en ung Tyr, en Vædder og syv årgamle Lam, lydefri Dyr skal I tage, ⁹ og som Afgrødeoffer dertil fint Hvedemel, rørt i Olie, tre Tiendedele Efa for Tyren, to Tiendedele for Vædderen ¹⁰ og en Tiendedel for hvert af de syv Lam; ¹¹ desuden en Gedebuk som Syndoffer; alt foruden Soningssyndoffer, det og det daglige Brændoffer med tilhørende Afgrødeoffer og Drikofre. ¹² På den femtende Dag i den syvende Måned skal I holde Højtidsstævne, I må intet som helst Arbejde udføre, og I skal holde Højtid for HERREN i syv Dage. ¹³ Da skal I som Brændoffer, som Ildoffer til en liflig Duft for HERREN ofre tretten unge Tyre, to Vædre og fjorten årgamle Lam, lydefri Dyr skal det være, ¹⁴ og som Afgrødeoffer dertil fint Hvedemel, rørt i Olie, tre Tiendedele Efa for hver af de tretten Tyre, to Tiendedele for hver af de to

Vædre ¹⁵ og en Tiendedel for hvert af de fjorten Lam; ¹⁶ desuden en Gedebuk som Syndoffer; alt foruden det daglige Brændoffer med tilhørende Afgrødeoffer og Drikoffer. ¹⁷ På den anden Dag skal I ofre tolv unge Tyre, to Væddere og fjorten årgamle Lam, lydefri Dyr, ¹⁸ med tilhørende Afgrødeoffer og Drikofre for Tyrene, Vædderne og Lammene efter deres Tal på den foreskrevne Måde; ¹⁹ desuden en Gedebuk som Syndoffer; alt foruden det daglige Brændoffer med tilhørende Afgrødeoffer og Drikoffer. ²⁰ På den tredje Dag skal I ofre elleve unge Tyre, to Væddere og fjorten årgamle Lam, lydefri Dyr, ²¹ med tilhørende Afgrødeoffer og Drikofre for Tyrene, Vædderne og Lammene efter deres Tal på den foreskrevne Måde; ²² desuden en Gedebuk som Syndoffer; alt foruden det daglige Brændoffer med tilhørende Afgrødeoffer og Drikoffer. ²³ På den fjerde Dag skal I ofre ti Tyre, to Vædre og fjorten årgamle Lam, lydefri Dyr, ²⁴ med tilhørende Afgrødeoffer og Drikofre for Tyrene, Vædderne og Lammene efter deres Tal på den foreskrevne Måde; ²⁵ desuden en Gedebuk som Syndoffer; alt foruden det daglige Brændoffer med tilhørende Afgrødeoffer og Drikoffer. ²⁶ På den femte Dag skal I ofre ni Tyre, to Vædre og fjorten årgamle Lam, lydefri Dyr, ²⁷ med tilhørende Afgrødeoffer og Drikofre for Tyrene, Vædderne og Lammene efter deres Tal på den foreskrevne Måde; ²⁸ desuden en Gedebuk som Syndoffer; alt foruden det daglige Brændoffer med tilhørende Afgrødeoffer og Drikoffer. ²⁹ På

den sjette Dag skal I ofre otte Tyre, to Væddere og fjorten årgamle Lam, lydefri Dyr, ³⁰ med tilhørende Afgrødeoffer og Drikofre for Tyrene, Vædderne og Lammene efter deres Tal på den foreskrevne Måde; ³¹ desuden en Gedebuk til Syndoffer; alt foruden det daglige Brændoffer med tilhørende Afgrødeoffer og Drikoffer. ³² På den syvende dag skal I ofre syv Tyre, to Vædre og fjorten årgamle Lam, lydefri Dyr, ³³ med tilhørende Afgrødeoffer og Drikofre for Tyrene, Vædderne og Lammene efter deres Tal på den foreskrevne Måde; ³⁴ desuden en Gedebuk som Syndoffer; alt foruden det daglige Brændoffer med tilhørende Afgrødeoffer og Drikoffer. ³⁵ På den ottende Dag skal I holde festlig Samling, I må intet som helst Arbejde udføre. ³⁶ Da skal I som Brændoffer, som Ildoffer til en liflig Duft for HERREN ofre en Tyr, en Vædder og syv årgamle Lam, lydefri Dyr, ³⁷ med tilhørende Afgrødeoffer og Drikofre for Tyren, Vædderen og Lammene efter deres Tal på den foreskrevne Måde; ³⁸ desuden en Gedebuk som Syndoffer; alt foruden det daglige Brændoffer med tilhørende Afgrødeoffer og Drikoffer. ³⁹ Disse Ofre skal I bringe HERREN på eders Højtider, bortset fra eders Løfte og Frivilligofre, hvad enten det nu er Brændofre, Afgrødeofre, Drikofre eller Takofre.

30

¹ Og Moses talte til Israelitterne, ganske som HERREN havde pålagt Moses. ² Moses talte fremdeles til Overhovederne for Israelitternes Stammer og sagde: Dette er, hvad HERREN har

påbudt: ³ Når en Mand aflægger et Løfte til HERREN eller ved Ed forpligter sig til Afholdenhed i en eller anden Retning, må han ikke bryde sit Ord, men skal holde hvert Ord, der er udgået af hans Mund. ⁴ Men når en Kvinde aflægger et Løfte til HERREN og forpligter sig til Afholdenhed i en eller anden Retning, medens hun endnu i sine unge År opholder sig i sin Faders Hus. ⁵ og hendes Fader, når han hører om hendes Løfte og den Forpligtelse til Afholdenhed, hun har påtaget sig, ikke siger noget til hende, så skal alle hendes Løfter stå ved Magt, og enhver Forpligtelse til Afholdenhed, hun har påtaget sig, skal stå ved Magt. ⁶ Hvis hendes Fader derimod formener hende det, samme Dag han får det at høre, skal ingen af hendes Løfter eller af de Forpligtelser til Afholdenhed, hun har påtaget sig, stå ved Magt, og HERREN skal tilgive hende, fordi hendes Fader har forment hende det. ⁷ Hvis hun bliver gift medens der påhviler hende Løfter eller en Forpligtelse, hun har påtaget sig ved et uoverlagt Ord, ⁸ og hendes Mand ikke siger noget til hende, samme Dag han får det at høre, skal hendes Løfter stå ved Magt, og den Forpligtelse til Afholdenhed, hun har påtaget sig, skal stå ved Magt. ⁹ Hvis hendes Mand derimod formener hende det, samme Dag han får det at høre, gør han dermed det Løfte, der påhviler hende, og den Forpligtelse til Afholdenhed, hun har påtaget sig ved et uoverlagt Ord, ugyldig, og HERREN skal tilgive hende. ¹⁰ En Enkes og en forstødt Hustrus Løfte,

enhver Forpligtelse til Afholdenhed, hun har påtaget sig, er bindende for hende. ¹¹ Hvis en Kvinde i sin Mands Hus aflægger et Løfte eller ved Ed forpligter sig til Afholdenhed i en eller anden Retning, ¹² og hendes Mand, når han får det at høre, ikke siger noget til hende og ikke formener hende det, skal alle hendes Løfter stå ved Magt, og enhver Forpligtelse til Afholdenhed, hun har påtaget sig, skal stå ved Magt. ¹³ Hvis hendes Mand derimod, samme Dag han får det at høre, gør det ugyldigt, så står intet af det, hun har udtalt, ved Magt, hverken hendes Løfter eller den påtagne Forpligtelse til Afholdenhed; hendes Mand har gjort dem ugyldige, og HERREN skal tilgive hende. ¹⁴ Ethvert Løfte og enhver ved Ed påtagen Forpligtelse til Faste kan hendes Mand stadfæste eller gøre ugyldig. ¹⁵ Men hvis hendes Mand tier stille over for hende til næste Dag, stadfæster han alle hendes Løfter og alle de Forpligtelser til Afholdenhed, hun har påtaget sig; han har stadfæstet dem, thi han sagde ikke noget til hende, samme Dag han fik det at høre; ¹⁶ og hvis han vil gøre dem ugyldige, en Tid efter at han fik det at høre, skal han undgælde for hendes Brøde. ¹⁷ Det er de Anordninger, HERREN gav Moses om Forholdet mellem Mand og Hustru og mellem Fader og Datter, medens hun endnu i sine unge År opholder sig i hans Hus.

31

¹ Og HERREN talde til Moses og sagde: ² “Skaf Israelitterne Hævn over Midjanitterne; så skal

du samles til din Slægt!” ³ Da talte Moses til Folket og sagde: “Udrust Mænd af eders Midte til Kamp, for at de kan falde over Midjan og fuldbyrde HERRENS Hævn på Midjan; ⁴ 1.000 Mand af hver af Israels Stammer skal I sende i Kamp!” ⁵ Af Israels Tusinder udtoges da 1.000 af hver Stamme, i alt 12.000 Mand, rustede til Kamp. ⁶ Og Moses sendte dem i kamp, 1.000 af hver Stamme, og sammen med dem Pinehas, Præsten Eleazars Søn, der medbragte de hellige Redskaber og Alarmtrompeterne. ⁷ De drog så ud i kamp mod Midjanitterne, som HERREN havde pålagt Moses, og dræbte alle af Mandkøn; ⁸ og foruden de andre, der blev slået ihjel, dræbte de også Midjans Konger, Evi, Rekem, Zur, Hur og Reba, Midjans fem Konger; også Bileam, Beors Søn, dræbte de med Sværdet. ⁹ Og Israelitterne bortførte Midjanitternes kvinder og Børn som Krigsfanger, og alt deres Kvæg alle deres Hjorde og alt deres Gods tog de med som Bytte; ¹⁰ og alle deres Byer på de beboede Steder og alle deres Teltlejre stak de Ild på. ¹¹ Og alt det røvede og hele Byttet, både Mennesker og Dyr, tog de med sig, ¹² og de bragte Fangerne, Byttet og det røvede til Moses og Præsten Eleazar og Israelitternes Menighed i Lejren på Moabs Sletter ved Jordan over for Jeriko. ¹³ Men Moses, Præsten Eleazar og alle Menighedens Øverste gik dem i Møde uden for Lejren, ¹⁴ og Moses blev vred på Hærens Førere, Tusindførerne og Hundredførerne, som kom tilbage fra Krigstoget. ¹⁵ Og Moses sagde til dem: “Har I ladet alle

Kvinder i Live? ¹⁶ Det var jo dem, der efter Bileams Råd blev Årsag til, at Israelitterne var troløse mod HERREN i den Sag med Peor, så at Plagen ramte HERRENS Menighed. ¹⁷ Dræb derfor alle Drengbørn og alle kvinder, der har kendt Mand og haft Samleje med Mænd; ¹⁸ men alle Piger, der ikke har haft Samleje med Mænd, skal I lade i Live og beholde, ¹⁹ Men selv skal I lejre eder uden for Lejren i syv Dage, enhver, som har dræbt nogen, og enhver, som har rørt ved en dræbt, og rense eder på den tredje og den syvende Dag, både I selv og eders Krigsfanger. ²⁰ Og enhver Klædning, enhver Læder ting, alt, hvad der er lavet af Gedehår, og alle Træredskaber skal I rense!” ²¹ Og Præsten Eleazar sagde til Krigerne, der havde været med i Kampen: “Dette er det Lovbud, HERREN har givet Moses: ²² Kun Guld, Sølv, kobber, Jern, Tin og Bly, ²³ alt, hvad der kan tåle Ild, skal I lade gå gennem Ild, så bliver det rent; dog må det renses med Renselsesvand. Men alt, hvad der ikke kan tåle Ild, skal I lade gå gennem Vand. ²⁴ Og eders klæder skal I tvætte på den syvende Dag, så bliver I rene og kan gå ind i Lejren.” ²⁵ Og HERREN taledede til Moses og sagde: ²⁶ “Sammen med Præsten Eleazar og Overhovederne for Menighedens Fædrenehuse skal du opgøre det samlede Bytte, der er taget, både Mennesker og Dyr. ²⁷ Derefter skal du dele Byttet i to lige store Dele mellem dem, der har taget Del i Krigen og været i Kamp, og hele den øvrige Menighed. ²⁸ Derpå skal du udtage en Afgift til HERREN fra

krigerne, der har været i Kamp, et Stykke af hver fem Hundrede, både af Mennesker, Hornkvæg, Æsler og Småkvæg; ²⁹ det skal du tage af den Halvdel, som tilfalder dem, og give Præsten Eleazar det som Offerydelse til HERREN. ³⁰ Men af den Halvdel, der tilfalder de andre Israelitter, skal du tage et Stykke af hver halvtredsindstyve, både af Mennesker, Hornkvæg, Æsler og Småkvæg, alt Kvæget, og give det til Levitterne, som tager Vare på, hvad der er at varetage ved HERRENS Bolig!” ³¹ Da gjorde Moses og Præsten Eleazar, som HERREN havde pålagt Moses. ³² Og det, de havde taget, det tiloversblevne af Byttet, som Krigsfolket havde gjort, udgjorde 675.000 Stykker Småkvæg, ³³ 72.000 Stykker Hornkvæg, ³⁴ 61.000 Æsler ³⁵ og 32.000 Mennesker, Kvinder, der ikke havde haft Samleje med Mænd. ³⁶ Den Halvdel, der tilfaldt dem, der havde været i Kamp, udgjorde altså et Tal af 337.500 Stykker Småkvæg, ³⁷ hvoraf Afgiften til HERREN udgjorde 675 Stykker Småkvæg, ³⁸ 36.000 Stykker Hornkvæg, hvoraf 72 i Afgift til HERREN, ³⁹ 30.500 Æsler, hvoraf til i Afgift til HERREN, ⁴⁰ og 16.000 Mennesker, hvoraf 32 i Afgift til HERREN. ⁴¹ Og Moses overgav Afgiften, HERRENS Offerydelse, til Præsten Eleazar, som HERREN havde pålagt Moses. ⁴² Og af den Halvdel, som tilfaldt de andre Israelitter, og som Moses havde taget som deres del fra de Mænd, der havde været i Kamp - ⁴³ denne Menighedens Halvdel udgjorde 337.500 Stykker Småkvæg, ⁴⁴ 36.000 Stykker Hornkvæg, ⁴⁵ 30.500 Æsler ⁴⁶ og

16.000 Mennesker - ⁴⁷ af den Halvdel, som tilfaldt de andre Israelitter, udtog Moses et Stykke for hver halvtredsindstve, både af Mennesker og Kvæg, og gav dem til Levitterne, som tog Vare på, hvad der var at varetage ved HERRENS Bolig, som HERREN havde pålagt Moses. ⁴⁸ Da trådte Førerne for Hærens Afdelinger, Tusindførerne og Hundredførerne, hen til Moses ⁴⁹ og sagde til ham: "Dine Trælle har holdt Mandtal over de krigere, der stod under os; og der manglede ikke en eneste af os; ⁵⁰ derfor frembærer nu enhver af os som Offergave til HERREN, hvad han har taget af Guldsmykker, Armbånd, Spange, Fingerringe, Ørenringe og Halssmykker, for at skaffe os Soning for HERRENS Åsyn." ⁵¹ Moses og Præsten Eleazar modtog Guldet af dem, alskens med Kunst virkede Smykker; ⁵² og alt Offerydelsesguldet, som de ydede HERREN, udgjorde 16.750 Sekel, hvilket Tusindførerne og Hundredførerne bragte som Gave. ⁵³ Krigerne havde taget Bytte hver for sig. ⁵⁴ Så modtog Moses og Præsten Eleazar Guldet af Tusindførerne og Hundredførerne og bragte det ind i Åbenbaringsteltet, for at det skulde bringe Israelitterne i Minde for HERRENS Åsyn.

32

¹ Rubenitterne og Gaditterne havde meget Kvæg i store mængder. Da de nu så Ja'zers Land og Gileads Land, fandt de, at Stedet egnede sig til Kvægavl. ² Derfor kom Gaditterne og Rubenitterne og sagde til Moses og Præsten

Eleazar og Menighedens Øverste: ³ “Atarot, Dibon, Ja'zer, Nimra, Hesjbon, El'ale, Sebam, Nebo og Beon, ⁴ det Land, HERREN har erobret for Israels Menighed, er et Land, der egner sig til Kvægavl, og dine Trælle ejer Hjørde.” ⁵ Og de sagde: “Dersom vi har fundet Nåde for dine Øjne, så lad dine Trælle få dette Land i Eje; før os ikke over Jordan!” ⁶ Men Moses sagde til Gaditterne og Rubenitterne: “Skal eders Brødre drage i Krig, medens I bliver boende her? ⁷ Og hvorfor vil I betage Israelitterne Modet til at drage over til det Land, HERREN har givet dem? ⁸ Det gjorde eders Fædre, da jeg fra Kadesj-Barnea sendte dem hen for at se på Landet; ⁹ da de var draget op til Esjkoldalen og havde set på Landet, det og de Israelitterne Modet til at drage ind i det Land, HERREN havde givet dem. ¹⁰ Men HERRENS Vrede blussede den Gang op, og han svor: ¹¹ De Mænd, der er draget op fra Ægypten, fra Tyveårsalderen og opefter, skal ikke få det Land at se, jeg tilsvor Abraham, Isak og Jakob, fordi de ikke viste mig fuld lydighed, ¹² med Undtagelse af Kenizzitten Kaleb, Jefunnes Søn, og Josua, Nuns Søn, thi de viste HERREN fuld Lydighed! ¹³ Og HERRENS Vrede blussede op mod Israel, og han lod dem vanke om i Ørkenen i fyrretyve År, indtil hele den Slægt var gået til Grunde, der gjorde, hvad der var ondt i HERRENS Øjne. ¹⁴ Og se, I træder nu i eders Fædres Fodspor, en Yngel af Syndere, for yderligere at øge HERRENS Vrede mod Israel! ¹⁵ Når I viger bort fra ham, vil han

lade det blive endnu længer i Ørkenen, og I bringer Fordærvelse over hele dette Folk.”¹⁶ Da trådte de frem for ham og sagde: “Vi vil kun bygge Kvægfolde til vore Hjørde her og Byer til vore Familier;¹⁷ men selv vil vi ruste os til Kamp og drage i Spidsen for Israelitterne, til vi har bragt dem hen til deres Sted; imens skal vore Familier blive i de befæstede Byer i Ly for Landets indbyggere.¹⁸ Vi vil ikke vende tilbage til vore Huse, før enhver af Israelitterne har fået sin Arvelod;¹⁹ thi vi vil ikke have Arvelod sammen med dem på den anden Side af Jordan og længere borte, eftersom vi har fået vor Arvelod her på denne Side af Jordan på Østsiden.”²⁰ Da sagde Moses til dem: “Hvis I gør det, hvis I ruster eder til Kamp for HERRENS Åsyn,²¹ hvis alle eders kamprustedede Mænd overskrider Jordan for HERRENS Åsyn og bliver der, indtil han har jaget sine Fjender bort fra sit Åsyn,²² og hvis I først vender tilbage, når Landet er undertvunget for HERRENS Åsyn, skal I være sagesløse over for HERREN og Israel, og så skal Landet her blive eders Ejendom for HERRENS Åsyn.²³ Men hvis I ikke gør det, se, da synder I mod HERREN, og da skal I få eders Synd at mærke, den skal nok finde eder.²⁴ Byg eder Byer til eders Familier og Folde til eders Småkvæg og gør, som I har sagt!”²⁵ Da sagde Gaditterne og Rubenitterne til Moses: “Dine Trælle vil gøre, som min Herre byder;²⁶ vore Børn, Kvinder, Hjørde og alt vort Kvæg skal blive der i Gileads Byer,²⁷ men dine Trælle vil drage

over og tage Del i Krigen, så mange som er rustet til Kamp for HERRENS Åsyn, således som min Herre har sagt.”²⁸ Så gav Moses Præsten Eleazar og Josua, Nuns Søn, og Overhovederne for de israelitiske Stammers Fædrenehuse Befaling om dem,²⁹ og Moses sagde til dem: “Hvis Gaditterne og Rubenitterne, så mange som er rustet til Kamp for HERRENS Åsyn, går over Jordan sammen med eder og Landet bliver eder underlagt, skal I give dem Gilead i Eje;³⁰ men hvis de ikke går over sammen med eder, rustede til Kamp, skal de have Bopæl anvist blandt eder i Kana'ans Land.”³¹ Da svarede Gaditterne og Rubenitterne: “Hvad HERREN har talt til dine Trælle, vil vi gøre;³² vi vil, rustede til Kamp for HERRENS Øjne, drage over til Kana'ans Land, men vor Arvelod på den anden Side af Jordan bliver i vort Eje.”³³ Da gav Moses Gaditterne, Rubenitterne og Josefs Søn Manasses halve Stamme Amoritterkongen Sihons Kongerige og kong Og af Basans kongerige, Landet med Byerne og deres Område, Landets Byer rundt om.³⁴ Så byggede Gaditterne Dibon, Atarot, Aroer.³⁵ Atarot-Sjofan, Ja'zer, Jogbeha,³⁶ Bet-Nimra, Bet-Haran, befæstede Byer, og Kvægfolde;³⁷ og Rubenitterne byggede Hesjbon, El'ale og Kirjatajim,³⁸ Nebo og Ba'al-Meon, hvis Navne ændredes, og Sibma; og de opkaldte Byerne, som de byggede, efter deres Navne.³⁹ Og Manasses Søn Makirs Sønner drog til Gilead og erobrede det og drev de der boende Amoritter bort;⁴⁰ og Moses overdrog Gilead til Manasses Søn Makir, og han bosatte sig der;

⁴¹ men Manasses Søn Ja'ir drog hen og erobrede deres Teltbyer og kaldte dem Ja'irs Teltbyer.
⁴² Og Noba drog hen og erobrede Kenat med tilhørende Småbyer og kaldte det Noba efter sit eget Navn.

33

¹ Følgende er de enkelte Strækninger på Israelitternes Vandring, de tilbagelagde på Vejen fra Ægypten, Hærafdeling for Hærafdeling, under Anførsel af Moses og Aron. ² Moses optegnede på HERRENS Bud de Steder, de brød op fra, Strækning for Strækning; og følgende er de enkelte Strækninger efter de Steder, de brød op fra: ³ De brød op fra Ra'meses på den femtende Dag i den første Måned; Dagen efter Påske drog Israelitterne ud, værnede af en stærk Hånd, for Øjnene af alle Ægypterne, ⁴ medens Ægypterne jordede alle de førstefødte, som HERREN havde slået iblandt dem; thi HERREN havde holdt Dom over deres Guder. ⁵ Israelitterne brød altså op fra Ra'meses og slog Lejr i Sukkot. ⁶ Så brød de op fra Sukkot og slog Lejr i Etam, der ligger ved Ørkenens Rand. ⁷ Så brød de op fra Etam og vendte om mod Pi-Hakiroth over for Ba'al-Zefon og slog Lejr over for Migdol. ⁸ Så brød de op fra Pi-Hakiroth og drog tværs igennem Havet til Ørkenen; og de vandrede tre Dagsrejser i Etams Ørken og slog Lejr i Mara. ⁹ Så brød de op fra Mara og kom til Elim; i Elim var der tolv Vandkilder og halvfjerdsindstyve Palmetræer, og der slog de Lejr. ¹⁰ Så brød de op fra Elim og

slog Lejr ved det røde Hav. ¹¹ Så brød de op fra det røde Hav og slog Lejr i Sins Ørken. ¹² Så brød de op fra Sins Ørken og slog Lejr i Dofka. ¹³ Så brød de op fra Dofka og slog Lejr i Alusj. ¹⁴ Så brød de op fra Alusj og slog Lejr i Refidim, hvor Folket ikke havde Vand at drikke. ¹⁵ Så brød de op fra Refidim og slog Lejr i Sinaj Ørken. ¹⁶ Så brød de op fra Sinaj Ørken og slog Lejr i Kibrot Hatta'ava, ¹⁷ Så brød de op fra Kibrot-Hatta'ava og slog Lejr i Hazerot. ¹⁸ Så brød de op fra Hazerot og slog Lejr i Ritma. ¹⁹ Så brød de op fra Ritma og slog Lejr i Rimmon-Perez. ²⁰ Så brød de op fra Rimmon-Perez og slog Lejr i Libna. ²¹ Så brød de op fra Libna og slog Lejr i Rissa. ²² Så brød de op fra Rissa og slog Lejr i Kehelata. ²³ Så brød de op fra Kehelata og slog Lejr ved Sjefers Bjerg. ²⁴ Så brød de op fra Sjefers Bjerg og slog Lejr i Harada. ²⁵ Så brød de op fra Harada og slog Lejr i Makhelot. ²⁶ Så brød de op fra Makhelot og slog Lejr i Tahat. ²⁷ Så brød de op fra Tahat og slog Lejr i Tara. ²⁸ Så brød de op fra Tara og slog Lejr i Mitka. ²⁹ Så brød de op fra Mitka og slog Lejr i Hasjmona. ³⁰ Så brød de op fra Hasjmona og slog Lejr i Moserot. ³¹ Så brød de op fra Moserot og slog Lejr i Bene-Ja'akan. ³² Så brød de op fra Bene-Ja'akan og slog Lejr i Hor-Haggidgad. ³³ Så brød de op fra Hor-Haggidgad og slog Lejr i Jotbata. ³⁴ Så brød de op fra Jotbata og slog Lejr i Abrona. ³⁵ Så brød de op fra Abrona og slog Lejr i Ezjongeber. ³⁶ Så brød de op fra Ezjongeber og slog Lejr i Zins Ørken, det er Kadesj. ³⁷ Så brød de op fra Kadesj og

slog Lejr ved Bjerget Hor ved Randen af Edoms Land. ³⁸ Og Præsten Aron steg på HERRENS Bud op på Bjerget Hor og døde der i det fyrretyvende År efter Israelitternes Udvandring af Ægypten, på den første Dag i den femte Måned; ³⁹ og Aron var 123 År gammel, da han døde på Bjerget Hor. ⁴⁰ Men Kana'anæeren, Kongen af Arad, der boede, i Sydlandet i Kana'ans Land, hørte, at Israelitterne var under Fremrykning. ⁴¹ Så brød de op fra Bjerget Hor og slog Lejr i Zalmona. ⁴² Så brød de op fra Zalmona og slog Lejr i Punon. ⁴³ Så brød de op fra Punon og slog Lejr i Obot. ⁴⁴ Så brød de op fra Obot og slog Lejr i Ijje Ha'abarim ved Moabs Grænse. ⁴⁵ Så brød de op fra Ijje Ha'abarim og slog Lejr i det gaditiske Dibon. ⁴⁶ Så brød de op fra det gaditiske Dibon og slog Lejr i Almon-Diblatajim. ⁴⁷ Så brød de op fra Almon-Diblatajim og slog Lejr på Abarimbjergene over for Nebo. ⁴⁸ Så brød de op fra Abarimbjergene og slog Lejr på Moabs Sletter ved Jordan over for Jeriko; ⁴⁹ og de slog Lejr ved Jordan fra Bet-Jesjimot og til Abel Sjittim på Moabs Sletter. ⁵⁰ Og HERREN taledede til Moses på Moabs Sletter ved Jordan over for Jeriko og sagde: ⁵¹ "Tal til Israelitterne og sig til dem: Når I kommer over Jordan til Kana'ans Land, ⁵² skal I drive Landets Beboere bort foran eder og tilintetgøre alle deres Billedværker, alle deres støbte Billeder skal I tilintetgøre, og alle deres Offerhøje skal I ødelægge; ⁵³ I skal underlægge eder Landet og bosætte eder der, thi eder har jeg givet Landet i Eje; ⁵⁴ og I skal udskifte

Landet mellem eder ved Lodkastning efter eders Slægter, således at I giver en stor Slægt en stor Arvelod og en lille Slægt en lille. Der, hvor Loddet falder for dem, skal deres Del være; efter eders Fædrenerstammer skal I udskifte Landet mellem eder. ⁵⁵ Men hvis I ikke driver Landets Beboere bort foran eder, så skal de, som I levner af dem, blive Torne i eders Øjne og Brodde i eders Sider, og de skal bringe eder Trængsel i det Land, I bor i, ⁵⁶ og hvad jeg havde tænkt at gøre ved dem, gør jeg da ved eder.”

34

¹ HERREN talde fremdeles til Moses og sagde:
² Byd Israelitterne og sig til dem: Når I kommer til Kana'ans Land - det er det Land, der skal tilfalde eder som Arvelod, Kana'ans Land i hele dets Udstrækning - ³ så skal eders Sydside strække sig fra Zins Ørken langs med Edom; eders Sydgrænse skal mod Øst begynde ved Enden af Salthavet; ⁴ så skal eders Grænse dreje sønden om Akrabbimpasset, nå til Zin og ende sønden for Kadesj-Barnea; så skal den løbe hen til Hazar-Addar og nå til Azmon; ⁵ fra Azmon skal Grænsen dreje hen til Ægyptens Bæk og ende ved Havet. ⁶ Hvad Vestgrænsen angår, skal det store Hav være eders Grænse; det skal være eders Vestgrænse. ⁷ Eders Nordgrænse skal være følgende: Fra det store Hav skal I udstikke eder en Linie til Bjerget Hor; ⁸ fra Bjerget Hor skal I udstikke en Linie til Egnen hen imod Hamat, så at Grænsen ender ved Zedad; ⁹ derpå skal Grænsen gå til Zifron og ende ved

Hazar-Enan. Det skal være eders Nordgrænse. ¹⁰ Men til Østgrænse skal I afmærke eder en Linie fra Hazar-Enan til Sjefam; ¹¹ og fra Sjefam skal Grænsen gå ned til Ribla østen for Ajin, og Grænsen skal løbe videre ned, til den støder til Bjergskrænten østen for Kinneretsøen*; { [*Genezaret Sø.] } ¹² derpå skal Grænsen løbe ned langs Jordan og ende ved Salthavet. Det skal være eders Land i hele dets Udstrækning til alle Sider. ¹³ Og Moses bød Israelitterne og sagde: Det er det Land, I skal udskifte mellem eder ved Lodkastning, og som efter HERRENS Bud skal gives de ni Stammer og den halve Stamme. ¹⁴ Thi Rubenitternes Stamme efter deres Fædrenehuse og Gaditternes Stamme efter deres Fædrenehuse og Manasses halve Stamme har allerede fået deres Arvelod. ¹⁵ De to Stammer og den halve Stamme har fået deres Arvelod hinsides Jordan over for Jeriko, mod Øst, mod Solens Opgang. ¹⁶ Og HERREN talede til Moses og sagde: ¹⁷ Navnene på de Mænd, der skal udskifte Landet mellem eder, er følgende: Præsten Eleazar og Josua, Nuns Søn; ¹⁸ desuden skal I udtage én Øverste af hver Stamme til at udskifte Landet. ¹⁹ Navnene på disse Mænd er følgende: Af Judas Stamme Kaleb, Jefunnes Søn, ²⁰ af Simeonitternes Stamme Sjemuel, Ammihuds Søn, ²¹ af Benjamins Stamme Elidad, Kislons Søn, ²² af Danitternes Stamme én Øverste, Bukki, Joglis Søn, ²³ af Josefs Sønner: af Manassitternes Stamme én Øverste, Hanniel, Efods Søn, ²⁴ og af Efraimitternes Stamme én Øverste, Kemuel, Sjiftans Søn, ²⁵ af Zebulonitternes Stamme én

Øverste, Elizafan, Parnaks Søn, ²⁶ af Issakariternes Stamme én Øverste, Paltiel, Azzans Søn, ²⁷ af Aseritternes Stamme én Øverste, Ahihud, Sjelomis Søn, ²⁸ og af Naftalitternes Stamme én Øverste, Peda'el, Ammihuds Søn. ²⁹ Det var dem, HERREN pålagde at udskifte Kana'ans Land mellem Israelitterne.

35

¹ HERREN taledede fremdeles til Moses på Moabs Sletter ved Jordan over for Jeriko og sagde: ² byd Israelitterne, at de af de Besiddelser, de får i Arv, skal give Levitterne nogle Byer at bo i; I skal også give Levitterne Græsmarker rundt om disse Byer, ³ Disse Byer skal de have at bo i, og deres Græsmarker skal de have til deres Kvæg, deres Hjorde og andre Dyr. ⁴ Græsmarkerne om Byerne, som I skal give Levitterne, skal strække sig 1.000 Alen fra Bymuren ud til alle Sider; ⁵ og uden for Byen skal I til Østside opmåle 2.000 Alen, til Sydside 2.000, til Vestside 2.000 og til Nordside 2.000, med Byen i Midten. Det skal tilfalde dem som Græsgange til Byerne. ⁶ Hvad de Byer angår, som I skal give Levitterne, så skal I give dem de seks Tilflugtsbyer, som Manddrabere kan ty ind i, og desuden to og fyrretyve Byer. ⁷ De Byer, I skal give Levitterne, bliver således i alt otte og fyrretyve Byer med tilhørende Græsmarker. ⁸ Og af de Byer, I skal give dem af Israelitternes Besiddelser, skal I lade de større Stammer give flere, de mindre færre; hver Stamme skal give Levitterne så mange af sine Byer, som svarer til den Arvelod, der tildeles

den. ⁹ HERREN taledede fremdeles til Moses og sagde: ¹⁰ Tal til Israelitterne og sig til dem: Når I kommer over Jordan til Kana'ans Land, ¹¹ skal I udse eder nogle Byer, I kan have som Tilflugtsbyer, så at en Manddraber, der begår et Drab af Vanvare, kan ty derhen. ¹² I disse Byer skal I have Ret til at søge Tilflugt for Blodhævneren, for at ikke Manddraberen skal dø, før han er blevet stillet for Menighedens Domstol. ¹³ Det skal være seks Byer, I skal afstå til Tilflugtsbyer; ¹⁴ de tre skal I afstå hinsides Jordan og de tre andre i Kana'ans Land; de skal være Tilflugtsbyer. ¹⁵ Israelitterne, de fremmede og de indvandrede iblandt dem skal have Ret til at søge Tilflugt i de seks Byer, så at enhver, der begår et Drab af Vanvare, kan ty derhen. ¹⁶ Men slår han ham ihjel med et Jernredskab, så er han en Manddraber, og Manddraberen skal lide Døden; ¹⁷ og slår han ham ihjel med en Sten, som han har i Hånden, og som kan slå en Mand ihjel, så er han en Manddraber, og Manddraberen skal lide Døden; ¹⁸ og slår han ham ihjel med et Træredskab, som han har i Hånden, og som kan slå en Mand ihjel, så er han en Manddraber, og Manddraberen skal lide Døden. ¹⁹ Blodhævneren skal dræbe Manddraberen; når han træffer ham, skal han dræbe ham. ²⁰ Og støder han til ham af Had eller kaster noget på ham i ond Hensigt, så han dør deraf, ²¹ eller slår han ham med Hånden i Fjendskab, så han dør deraf, skal drabsmanden lide Døden, thi han er en Manddraber;

Blodhævneren skal dræbe Manddraberen, når han træffer ham. ²² Støder han derimod til ham af Vanvare, ikke i Fjendskab, eller kaster han et Redskab på ham, uden at det er i ond Hensigt, ²³ eller rammer han ham uden at se ham med en Sten, som kan slå en Mand ihjel, så han dør deraf, og han ikke er hans Uven eller har pønset på ondt imod ham, ²⁴ så skal Menigheden dømme Drabsmanden og Blodhævneren imellem på Grundlag af disse Lovbud; ²⁵ og Menigheden skal værne Manddraberen mod Blodhævneren, og Menigheden skal føre ham tilbage til hans Tilflugtsby, hvorhen han var tyet, og der skal han blive boende, indtil den med hellig Olie salvede Ypperstepræst dør. ²⁶ Men hvis Manddraberen for lader sin Tilflugtsbys Område, hvorhen han er tyet, ²⁷ og Blodhævneren træffer ham uden for hans Tilflugtsbys Område, så kan Blodhævneren dræbe Manddraberen uden at pådrage sig Blodskyld; ²⁸ thi han skal blive i sin Tilflugtsby indtil Ypperstepræstens Død; først efter Ypperstepræstens Død kan Manddraberen vende tilbage til den Jord, han ejer. ²⁹ Det skal være eder en retsgyldig Anordning fra Slægt til Slægt, hvor I end bor. ³⁰ Når nogen slår et Menneske ihjel, må man kun dræbe Manddraberen efter flere Vidners Udsagn. Et enkelt Vidnes Udsagn er ikke nok til en Dødsdom. ³¹ I må ikke tage mod Sonebøde for en Manddraber, når han har forbrudt sit Liv; han skal lide Døden, ³² Heller ikke må I tage mod Sonebøde, således at den, der er tyet til sin Tilflugtsby, før Ypperstepræstens Død kan vende tilbage og bosætte sig i Landet.

³³ Vanhelliger ikke det Land, I er i, thi Blodet vanhelliger Landet, og Landet får kun Soning for det Blod, der er udgydt deri, ved dens Blod, der har udgydt det. ³⁴ Gør ikke det Land urent, I er bosat i, og i hvis Midte jeg bor; thi jeg HERREN bor midt iblandt Israels Børn.

36

¹ Overhovederne for Fædrenehuse i Gileaditternes Slægt Gilead var en Søn af Manasses Søn Makir af Josefs Sønners Slægter trådte frem og talte for Moses og Øversterne, Overhovederne for Israelitternes Fædrenehuse, ² og sagde: "HERREN har pålagt min Herre at udskifte Landet mellem Israelitterne ved Lodkastning, og min Herre har i HERRENS Navn påbudt at give vor Frænde Zelofhads Arvelod til hans Døtre. ³ Men hvis de nu indgår Ægteskab med Mænd, der hører til en anden af Israels Stammer, så undrages deres Arvelod jo vore Fædres Arvelod, og således øges den Stammes Arvelod, som de kommer til at tilhøre, medens den Arvelod, der er tilfaldet os ved Lodkastning, formindskes; ⁴ og når Israelitterne får Jubelår, lægges deres Arvelod til den Stammes Arvelod, som de kommer til at tilhøre, og således undrages deres Arvelod vor fædrene Stammes Arvelod." ⁵ Da udstedte Moses efter HERRENS Ord følgende Bud til Israelitterne: "Josefs Sønners Stamme har talt ret! ⁶ Således er HERRENS Bud angående Zelofhads Døtre: De må indgå Ægteskab med hvem de ønsker, men det må kun være Mænd af deres Faders

Stammes Slægt, de indgår Ægteskab med. ⁷ Thi ingen Arvelod, der tilhører Israel, må gå over fra en Stamme til en anden, men Israelitterne skal holde fast hver ved sin fædrene Stammes Arvelod. ⁸ Enhver Datter, som får en Arvelod i en af Israelitternes Stammer, skal indgå Ægteskab med en Mand af sin fædrene Stammes Slægt, for at Israelitterne kan beholde hver sine Fædres Arvelod som Ejendom; ⁹ og ingen Arvelod må gå over fra den ene Stamme til den anden, men Israelitternes Stammer skal holde fast hver ved sin Arvelod!” ¹⁰ Zelofhads Døtre gjorde da, som HERREN pålagde Moses, ¹¹ idet Mala, Tirza, Hogla, Milka og Noa, Zelofhads Døtre, indgik Ægteskab med deres Farbrødres Sønner; ¹² de indgik Ægteskab med Mænd, som hørte til Josefs Søn Manasses Sønners Slægter, så at deres Arvelod vedblev at tilhøre deres fædrene Slægts Stamme. ¹³ Det er de Bud og Lovbud, HERREN gav Israelitterne ved Moses på Moabs Sletter ved Jordan over for Jeriko.

Hellig Bibel **The Holy Bible in Danish (OT 1931, NT 1907)**

Copyright © 1907, 1931 Det Danske Bibelselskab

Language: Dansk (Danish)

Translation by: Danish Bible Society

The New Testament is in the Public Domain. The Old Testament is © 1931 Det Danske Bibelselskab 1931.

[The Danish Bible Society]

This etext is distributed by Professor Michael S. Hart through the Project Gutenberg Association at Carnegie-Mellon University (the "Project") under the Project's "Project Gutenberg" trademark and with the permission of the etext's copyright owner.

LICENSE

You can (and are encouraged!) to copy and distribute this Project Gutenberg-tm etext. Since, unlike many other of the Project's etexts, it is copyright protected, and since the materials and methods you use will effect the Project's reputation,

your right to copy and distribute it is limited by the copyright laws and by the conditions of this "Small Print!" statement.

[A] ALL COPIES: The Project permits you to distribute copies of this etext electronically or on any machine readable medium now known or hereafter discovered so long as you:

(1) Honor the refund and replacement provisions of this "Small Print!" statement; and

(2) Pay a royalty to the Project of 20% of the net profits you derive calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. If you don't derive profits, no royalty is due. Royalties are payable to "Project Gutenberg Association/Carnegie Mellon-University" within the 60 days following each date you prepare (or were legally required to prepare) your annual (or equivalent periodic) tax return.

[B] EXACT AND MODIFIED COPIES: The copies you distribute must either be exact copies of this etext, including this Small Print statement, or can be in binary, compressed, mark-up, or proprietary form (including any form resulting from word processing or hypertext software), so long as *EITHER*:

(1) The etext, when displayed, is clearly readable, and does *not* contain characters other than those intended by the author of the work, although tilde (~), asterisk (*) and underline (_) characters may be used to convey punctuation intended by the author, and additional characters may be used to indicate hypertext links; OR

(2) The etext is readily convertible by the reader at no expense into plain ASCII, EBCDIC or equivalent form by the program that displays the etext (as is the case, for instance, with most word processors); OR

(3) You provide or agree to provide on request at no additional cost, fee or expense, a copy of the etext in plain ASCII.

LIMITED WARRANTY; DISCLAIMER OF DAMAGES

This etext may contain a "Defect" in the form of incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other infringement, a defective or damaged disk, computer virus, or codes that damage or cannot be read by your equipment. But for the "Right of Replacement or Refund" described below, the Project (and any other party you may receive this etext from as a PROJECT GUTENBERG-tm etext) disclaims all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees, and YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE OR UNDER STRICT LIABILITY, OR FOR BREACH OF WARRANTY OR CONTRACT, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES, EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGES.

If you discover a Defect in this etext within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending an explanatory note within that time to the person you received it from. If you received it on a physical medium, you must return it with your note, and such person may choose to alternatively give you a replacement copy. If you received it electronically, such person may choose to alternatively give you a second opportunity to receive it electronically.

THIS ETEXT IS OTHERWISE PROVIDED TO YOU "AS-IS". NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, ARE MADE TO YOU AS

TO THE ETEXT OR ANY MEDIUM IT MAY BE ON, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR A PARTICULAR PURPOSE. Some states do not allow disclaimers of implied warranties or the exclusion or limitation of consequential damages, so the above disclaimers and exclusions may not apply to you, and you may have other legal rights.

INDEMNITY

You will indemnify and hold the Project, its directors, officers, members and agents harmless from all liability, cost and expense, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following that you do or cause: [1] distribution of this etext, [2] alteration, modification, or addition to the etext, or [3] any Defect.

WHAT IF YOU *WANT* TO SEND MONEY EVEN IF YOU DON'T HAVE TO?

Project Gutenberg is dedicated to increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine readable form. The Project gratefully accepts contributions in money, time, scanning machines, OCR software, public domain etexts, royalty free copyright licenses, and whatever else you can think of. Money should be paid to "Project Gutenberg Association/Carnegie-Mellon University".

2021-07-19

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 22 Nov 2019

513e5c96-9333-5304-9e1c-c284344d9d1c